
VÄRMLANDS ANOR

2014:2

Juni 2014

Medlemstidning för Värmlands Släktforskarförening

Årgång 31

Collage Olle Andersson

Karlstads kommunarkiv har ett rikt källmaterial avseende person- och lokalhistoria, huvudsakligen från 1863 och framåt.

Där finns bland annat C.E. Nygrens porträttsamling bestående av drygt 6000 foton på kända och okända karlstadsbor och andra värmlänningar. För närvarande är mer än 2000 av dessa inskannade och finns tillgängliga på wermlandsbilder.se. Via anpassade sökord är det lätt att navigera i materialet.

Värmlandsanor

Författarna ansvarar för riktigheten i artiklar. Citera gärna VärmlandsAnor, men glöm inte att ange källa. Eftertryck av texter endast med författarens tillåtelse. Redaktionen förbehåller sig rätt att redigera insända bidrag.

ISSN 1400-1047
Upplaga 1700 ex, 4 ggr/år

Ansvarig utgivare
Göran Dour, Karlstad

Redaktör
Åke Hörnqvist, Lagmansvägen 10, 663 41 Hammarö
Tel 054-52 54 43 redaktor@varmlandsrotter.se

Layout
Kerstin Osterman, KEOZ, Karlstad

Tryck
City Tryck i Karlstad AB

Föreningsfakta

Föreningen bildades 1983 och har till ändamål att stödja och stimulera intresset för släkt- och hembygdsforskning i Värmland och förena dem som delar detta intresse.

Föreningens adress
c/o Göran Dour, Järnvägsgatan 12, 652 25 Karlstad
Organisationsnummer 873201-6897

Medlemsfrågor
Thore Jansson: medlem@varmlandsrotter.se

Medlemsavgift
Medlemsavgiften är 150 kr för ordinarie medlem och 50 kr för familjemedlem (2014) till svenskt postgiro 46 96 60-5. Medlemmar i Norge betalar 140 norska kronor + porto 50 norska kronor till norskt postgiro 7877 08 16652.

Hemsida och e-mail
www.varmlandsrotter.se
e-mail vsf@varmlandsrotter.se

Föreningens styrelse

Ordförande Göran Dour,
Järnvägsgatan 12, 652 25 Karlstad Tel. 054-15 27 24

Vice ordförande Eva Lejrin,
Ornholmsgatan 3, 652 26. Tel. 054-202 21 76

Sekreterare Gunnar Jonsson,
Älvhagsgatan 25, 661 40 Säffle. Tel. 0533-105 59

Kassör Thore Jansson,
Västra Ingersby 101, 686 94 Rottneros. Tel. 0565-602 23

Ledamöter

Anita Dagmarsdotter,
Horsensgatan 66, 654 67 Karlstad. Tel. 054-83 08 87

Lars-Göran Jansson
Ingalills väg 10, 656 38. Tel 05483 75 81

Anneli Johannesson,
Snoavägen 4, 663 34 Hammarö. Tel. 054-52 13 86

Ann-Greth Carlsson
Gyllenflyktsvägen, 663 33 Skoghäll. Tel. 054-51 78 30

Monica Lööf
Floravägen 24, 663 33 Skoghäll, Tel 054 51 73 10

Lars-Åke Salling
Kroppkärrsvägen 97, 654 61 Karlstad. Tel. 054-83 57 52

INNEHÅLL

- 3 En märklig mans undergång**
Hans Kihlström
- 6 Vilka vilar i John Bergstrands familjegrav**
Anders Höglund
- 9 En pigas liv**
Lars-Göran Jansson
- 12 En titt på Västra Ingarsby i Sunne**
Roland Kihlström
- 14 Landstrykerska och spinnhushjon**
Karin Renman
- 16 Ordföranden har ordet**
- 17 Nya i Styrelsen**
- 18 Projektledningen för sfd2014**
- 19 Släktforskningens dag**
- 19 Länskalendrar**
- 21 Antavla nr 185**
- 18 Ur andra medlemsblad**
- 20 Filipstadsgruppen**
- 23 Antavla nr 186**
- 24 Höstens program 2014**

Redaktörens ruta

Med lite ihärdighet kan man få fram förvånansvärt mycket information om personer som avlidit för länge sedan. I detta nummer bevisas den tesen med porträtt av personer ur vitt skilda samhällsklasser.

Först ut är en adelsman som genomlevde sitt problemfyllda liv under 1600-talet. Sedan får vi följa sökandet efter en bokhållares/handelsmans/bondes väg till graven i Rudskoga. Därefter en pigas livsvandring via 19 olika arbetsplatser. I en avslutande artikel ger Karin Renman en bild av hur livet gestaltade sig för en av de som levde längst ner på den sociala rangskalan.

Manusstopp för 2014:3 är 12 augusti 2014

En märklig mans undergång

Av Hans Kihlström

”Han var en av de märkligaste män som någonsin levat i landskapet” skrev värmlandsskildraren Erik Fernow 1775 om Anders Lennartsson Svenske. Och fortsatte: ”hans huvudkaraktär var väl ryttmästarens men han blev också av bergskollegium anförtrodd att vara inspektor över bergslagen; dessutom skall han ha suttit ting i lagmans stad och när prästen hade dött i en av fienden omringad stad förrättade han dennes syssla”. Märklig eller inte så blev hans liv en sorglig historia.

Han växte upp med mor och fyra systrar på säterierna Mällbyn i Bro och Säter i Eskilsäter. Fadern, Lennart Pedersson Svenske, dog 1618, när Anders var bara fem-sex år gammal. Hans mor, Elin Jakobsdotter, ägde vid makens död 17 hemman utöver säterierna. Och mer blev det genom arv efter mostern Margareta. Hon utvidgade också sina domäner genom egna förvärv. Och Anders gick till en början i hennes fotspår.

Trettioåriga kriget

Men först påbörjade han en kortvarig militär karriär. Han utnämndes 1633 till fänrik vid Närke-Wärmlands regemente. Året därpå skeppades regementet över till Elbing i Ostpreussen, där det blev kvar till början av januari 1636. Därifrån omgrupperades det till Pommern och anlände till Greifswald under februari. Anders hade då befordrats till löjtnant. Under regementets fortsatta marsch söderut för att förena sig med Johan Banérs armé tröttnade han. Han hade inte längre lust att uppehålla sin tjänst, skrev regementschefen Thomas Thom-

son. 29 aug vänder han hem igen. Och snart börjar en ny karriär.

Bergskollegium

Av Bergskollegium får han 1640 uppdrag att besiktiga några malmfyndigheter. Det utökades snart till att även söka malm och inspektera nya bruk. Han skötte tydligen detta till belåtenhet eftersom han från januari 1641 fick lön för sitt uppdrag och 1642 blev förordnad till inspektor över de nya bergverken utom bergslagerna i Värmland, Vadsbo och på Dal. De pengar han tjänade kunde han använda till sk frälseköp av skatte- och kronohemman (han köpte beskattningsrätten). Redan 1640 köpte han 9 hemman i Värmland och 3 i Dalsland. Hans mor gjorde en sista insats för att vidga sina domäner genom att 1642 frälseköpa 6 hemman i Värmland och 2 i Dalsland. När Anders 1643 lämnade in sin *”Rusttjänstlängd uppå mine gods som äro belägna i Värmland, på Dal och i Västergötland samt min mor kärs gods som 5 syskon äro obytte emellan”* så omfattade den sätesgårdarna Östbro och Mellbyn jämte 20 hemman i Värmland, sätesgården Dingelvik jämte 20 hemman på Dal och 7 hemman i Västergötland. Anders ärvde alla gods i Värmland och 5 i Dalsland. Han fortsatte frälseköpen 1644, 1649 och 1650 med sammanlagt 15 hemman i Värmland och 6 i Dalsland.

Hannibalsfejden

Men 1644 hade det varit dags att dra på uniformen igen. Den danske befälhavaren Hannibal Sehestedt anföll i april över norska gränsen. Där hade Morast skans uppförts och försvarades av några hundra bönder under ryttmästaren Ivar Bagges befäl. Bagge blev också kompanichef för det ena av de två kompanier som utgjorde ”Wärmelands ryttare esquadron”. Anders inkallades att tjänstgöra som löjtnant på Bagges kompani. Fejden pågick tills freden i dansk-svenska kriget slöts 13 aug 1645 i Brömsebro. Anders blev kvar i tjänst till 3 juni 1646. Då begärde han avsked på grund av en ”förflamning” som gjorde att han inte längre kunde uppehålla tjänsten.

Trots den välfyllda rapport Anders lämnade in till Bergskollegium i oktober samma år var kollegiet inte nöjt med hans insatser. Hans lön hölls inne 1647 och 1648 likaså. 1649 skrev kollegiet att han inte visat stor flit, men när han kunde visa sådan skulle han få sin lön. Han fick den ganska snart. Och fortsatte sin tjänstgöring.

Krabbefejden

En ny krigsförklaring från Danmark kom 1657. I Värmland värvade landshövding Gustaf Soop nya ryttarförband. Han fick ihop två kompanier. Det ena under

Gårdar i Värmland som ägts av Anders Lennartsson Svenske

Bro

Sätesgårdarna Östbro och Mellbyn samt Nästerud, Backa, Byn, Labbetan, Källsrud, Siöle, Ingridrud, Ingridrustorp, Hasslebacka, Godås, Stirserud, Stirserudstorp, Brotorp, Tarm.

S Ny

Kyrkobyn, Barås, Lövås, S o N Gunnarsrud, Källsbäck, Bockerud, Mellgården.

Huggenäs

Tolerud (fr), Gösta (donation)

Eskilsäter

Dässerud, Svärdsrud

Tveta

Järmbol, Åsketan

Kila

Ölserud (fr)

(fr) = frälsehemman

I Dalsland innehade han 12 hemman

Glava

Brandsbol (fr)

Ed

Bua, Bon (fr), Fjäll

Hammarö

L Skagene (fr), W Takene (fr), Tvärhult (fr)

Anders Lennartsson Svenske som hade anförtröts av Bergskollegium att ”antaga ryttmästartjänsten och anförä bruksfolket och prästeryttarna”.

Han fick bara ihop 19 man och deras utrustning bekostade han själv. För att klara det ekonomiskt lade han beslag på vissa avgifter (genanter) från bruksägarna. I ett brev till Bergskollegium förklarar han att han måste göra så eftersom han inte fick någon lön.

Freden i Roskilde i februari 1658 satte tillfälligt punkt för fientligheterna.. Men freden höll inte länge. De värmländska ryttarna grupperas på vakt vid Eda. Sommaren 1659 gick danskarna över gränsen och plundrade några gårdar. Anders begav sig dit tillsammans med befälhavaren på västfronten, generalmajoren Harald Stake. Han hann ändå med en inspektionsresa till Dalsland i sin ordinarie tjänst. Däremot försummade han en session i Bergskollegium. Han skrev till presidenten i Bergskollium Erik Fleming och ursäktade sig med att det var långa och besvärliga resor och han var nu mycket sjuklig. Men något gott hade han i alla fall uträttat – tre malmfyndigheter i Dalsland fanns att rapportera..

På nyåret 1660 skriver han åter till Fleming och meddelar att bruken i Värmland står sig väl. Han skall just resa till norska gränsen med landshövding Soop. Där pågick förberedelser för en attack in i Norge. Norrmännen förekom attacken med ett eget, misslyckat, anfall mot Eda. Sedan var kriget slut.

Anders lämnar ryttmästartjänsten och återupptar inspektorstjänsten men då vill allt bruksfolket inte lyda de order han ger på Bergskollegiums uppdrag. Han begär därför en ny fullmakt.

I sin sista? rapport i juni 1662 meddelar han att hammaren i Älvsbacka brunnit. Han vill också ha hjälp att få ut sin resterande lön eftersom

han var så skuldsatt på grund av de munderingar han utrustat sina ryttare med.

Hans tjänst upphörde 1664. Vitsorden säger att det var inget annat än gott att säga om honom som person. Hans bostad hade dock legat lite för långt från hans förrättningsplatser så han hade inte alltid varit på plats där han borde varit. Det hade dessutom behövts en bergsfogde som kunnat svara för utgifter och inkomster enligt kollegiets bestämmelseer. Sådant hade väl inte varit förenligt med Anders adliga ställning.

Lånekarusellen

De ekonomiska svårigheterna som följde på utrustningen av ”bergs – och prästeryttarna” 1657 ledde till att han började sälja eller belåna sina gods och gårdar. Han sålde sina tre frälsehemman i Hammarö till Mattias Pleningsköld och Boon i Ed till David Stuart. Göteborgsköpmännen David Mattsson och Johan Ellers kom i juli månad till Karlstad för att träffa låneavtal med Anders. Mattson lånade ut 300 riksdaler med Skiola skattehemman som pant och Ellers fick ett pantbrev på frälsehemmanet Tolerud och Kyrkebyn i S Ny mot ett lån på 450 riksdaler. Sätessgården Östbro satte han i pant hos sin släkting Gustaf Börgesson i Karlstad för två lån på sammanlagt 597 riksdaler. Sätessgården Mellbyn var sedan tidigare pantsatt till Robert Mofatt.

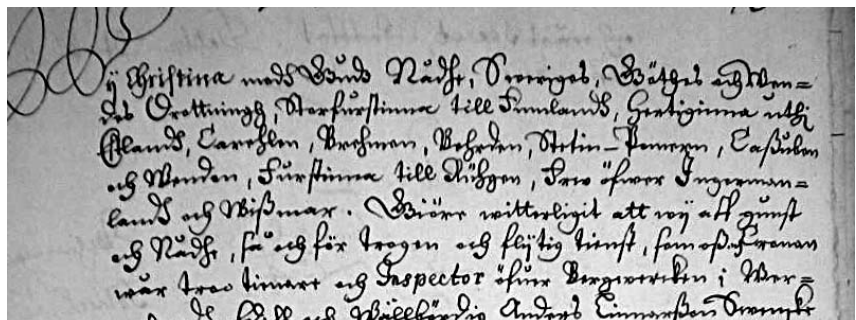
Återbetalningen av lånen blev ett problem. En lösning blev att gifta bort dottrarna och donera sina

sätessgårdar till svärsönerna, vilket han gjorde 11 feb 1664. Östbro delades mellan Catharinas man Hans Månsson Svenske och Christinas man Gustaf Pålman. Margaretas man Alexander Thomson fick Mellbyn. Själv bosatte sig Anders på Tolerud.

Alexander Thomsons förmögne svåger, göteborgsköpmannen Hans Makeler, löste 1664 in David Mattssons fordran och övertog Johan Ellers krav. Den skulden hade vuxit till 545 riksdaler när Makelers arvingar 1669 försökte driva in den. Det blev uppskov också 1670 och 1671, då Anders nyligen avlidit. Hans Belfrage från Vänersborg övertog denna fordran 1672.

Lånet på Östbro blev inlöst 20 november 1666 fast allt inte var betalt. Gustaf Börgesson skriver då till Gustaf Pålman att han för god vänskap och frändskaps skull befriar honom och Hans Svenske från resten av skulden.

Anders tog många fler lån – både från småfolk och förmöget folk. Den störste gäldenären blev Claes Uggla på Averstad. 1663 är skulden till honom uppe i 1400 riksdaler med elva hemman som pant. Anders och hans mågar lånar 1668 1400 riksdaler av den tidigare nämnde Hans Belfrage för att betala Uggla. 1672 gjorde sedan mågarna upp med Belfrage. Makelers gamla fordran löstes så att Belfrage köpte Kyrkobyn och Tolerud återtransporterades till Anders sterbhus mot en betalning på 100 riksdaler. Mågarna beslöt också att gemensamt

Gåvbrevet från drottning Kristina

återlösa så mycket som möjligt av det övriga. 687 daler per man betalade de för vardera sju gårdar – alla i Näs härad.

Gösta krog

I ett donationsbrev 1651 från drottning Christina står att hon skänkt Anders två kronohemman i Valbo, Dalsland, och Gösta skattehemman i Huggenäs, Näs härad, för flitig och trogen tjänst som inspektor över bergverken i Värmland. Men skattebonden har sin bördsrätt kvar.

På hemmanet Gösta fanns Gösta krog inrättad och Anders fick uppdraget att vidmakthålla detta om bonden inte ville eller kunde göra det. Om så inte skedde hade han förverkat sitt ägande till gården.

En av dem som hade bördsrätt i gården var länsmannen Erik Andersson Spike. 1663 ingicks en förlikning mellan Spikes arvtagare Olof och Nils Erikson Sparf, som ledde till ett att 1/3 i Gösta kom att tillhöra Olof Sparf. Sedan började denne manövrera för att bli tillerkänd äganderätten till Gösta krog. Innan 1664 års slut hade han lyckats erhålla kungl. brev på att han var den rätte ägaren.

Detta oroade Anders som skrev till reduktionskollegium för att påpeka att han skött sina åtaganden och för att beklaga sig över de lögnaktiga anklagelser som Sparf riktat mot honom. Men häradsrätten i Näs härad uttalar 12 mars 1667 att sedan Jösta krog uppbyggt hade den förbättrats av länsmannens arvingar och ingen annan hade bidragit det ringaste.

Senare samma år förklarar reduktionskollegium att skattehemmanet Gösta var ett omistligt krögarhemman och beslutar att dra in det till kungl. majt. och kronan.

Men Anders ger sig inte. Han söker stöd hos åboarna på Gösta, hos gemene man i Huggenäs och hos en grupp adelsmän. Sammanfatt-

ningsvis sade de att krögargården var väl behållen. Det tingsbevis som Anders sedan begär om skattehemmanet Gösta och krogen blev dock en besvikelse och 12 nov 1668 meddelar kungl. majt. att han i nåder har förunnat och allt framgent beviljat regementskvartermästaren Olof Sparf berörda hemmans ränta.

Anders fortsatte sin hopplösa kamp. Han skaffar tingsbevis från Nordmarks härad om deras medverkan i Gösta krogs byggande. När han begär ett nytt tingsbevis från Näs härad hänvisar man bara till tingsbeviset från 1667.

I sin förtvivlade situation skriver han 20 februari 1671 till konungen. Kungl. majt:s fattige gamle tjänare klagar över att krogen blivit donerad till regkvm Olof Sparf och att Sparf sedan fått donation på hemmanet eftersom han hade underhållit och förbättrat krogen, när det tvärtom är hans medarvingar som obetydligt förbättrat den. Dessutom har hemmanen i Dalsland också blivit reducerade till kronan ”så att jag fattige man nu blivit av med det endaste som mig för min långa och trogna tjänst är donerat”. Han var nu på sin bräckliga ålderdom underkastad stor nöd och armod. Sina ärvda medel hade han använt till många munderingar i kronans tjänst och i 40 års tid hade han utstått stora vedermödor varigenom han hade blivit förlamad. Han bönföll kungl. majt. att allranådigast behandla hans klagomål.

Tre månader senare dör Anders. Han befinner sig då på Mälaren utanför Strängnäs på väg hem från Stockholm. Han hade kanske varit där för att personligen följa upp brevet. Arvingaran hämtade hans kropp till Östbro och han begrovs i Bro kyrka, där hans epitafium nu hänger. Dottern Margareta kostade på svepningen medan de andra arvingarna betalade själva begravningen. Det fanns ingen fast eller lös egendom efter Anders. Allt var

Epitafium i Bro kyrka

ju skuldsatt eller sålt och inget hade att han fordra.

Långt innan sin död hade han blivit försörjd av sina mågar och de hade låtit honom sitta på sätesgården Tolerud. Redan vid tiden för Christinas bröllop i början på 1660-talet var kassan tom. Hon hade fått låna både brudkläder och sparlakan av fru Elsa Roos på Rocksta. Och ingen hemgift hade hon fått. Vilket också drabbat hennes systrar. Strax innan Anders dog gjordes utmätningar på lösöret, en av befallningsmannen Jon Larsson Ekman, en av landsfiskalen på Dal för återstående tionden, men den tredje fick ställas in därför att boet var tomt.

Källor

J. Mankell: Uppgifter rörande svenska krigsmaktens styrka sammansättning och fördelning.
Erik Fernow: Beskrifning över Wermeland,
Börje Furtenbach: Eda skansar SVAR:Frälse – och rusttjänstlängder 1560 – 1650, Rullor 1620 – 1732, Domböcker Näs härad (1640 – 1709),
Jordeböcker, Värmland (1630 – 1654), Örebro län (1657 – 1680), Älvsborgs län dito
Riksarkivet: Handlingar från Bergskollegium huvudarkiv, Reduktionskollegium 1655 – 1687, Reduktionskontor, Exekutionskommissionen 1685-1703, Kammarkollegium Likvidationsakter

Vilka vilar i John Bergstrands familjegrav?

Av Anders Höglund

Nyutkommen bok

Upprinnelsen till artikeln nedan var att jag köpte boken "Kyrkogårdar i Kristinehamn Bevarandeplaner", utgiven av Kyrkogårdsförvaltningen i Kristinehamns pastorat.

Titeln och ämnet nästan skriker ut varningssignaler. Risken är att boken blir en bland många hyllvärmare som tynger våra bokhyllor. Jag tog alltså risken, och det jag fick i min hand, var definitivt ingen tung hyllvärmare. Det är 268 sidor högintressant läsning. Boken beskriver Kristinehamns pastorats alla kyrkogårdar, utom Mariebergs kyrkogård. Den ligger på kommunal mark.

Det ges en allmän beskrivning och historik av varje kyrkogård, efter 20 sidor inledande text med t ex lagstiftning och kulturhistoria. En inventeringen av kyrkogårdarna har lett fram till att ett antal "mycket värdefulla" gravstenar pekas ut. Dessa ska bevaras. Ett större antal gravstenar pekas ut som "värdefulla". Dessa bör bevaras.

För varje gravsten som anses vara "mycket värdefull", ges en motivering, med urvalskriterier. De gravstenar som anses vara "värdefulla", räknas upp utan motivering.

För cirka 200 kronor får köparen en bok, som inte ska sträckläsas. För min del kommer den att vara en ofta anlitad uppslagsbok, när frågor av allmän karaktär dyker upp, likaväl som när frågor om enskilda gravar kommer på tal.

En sådan fråga om en enskild grav, kom på tal då jag upptäckte att min hustrus farfars gravsten ansågs

"mycket värdefull", och en likadan sten i samma kvarter ansågs vara "värdefull". Det är den sten som betraktas som "värdefull", som artikeln nedan handlar om.

Boken kan köpas på bokhandeln Skeppsakademien i Kristinehamn, eller på kyrkogårdsförvaltningen.

John Bergstrands familjegrav

På Rudskoga kyrkogård, kvarter F, närmast söder om kyrkan, finns två identiskt lika stenar, om man bortser från texten. I kvarterets nordvästra hörn, finns hemmansägaren Leonard Jonssons grav (F 17). I det sydvästra hörnet finns John Bergstrands familjegrav (F 49-51).

Denna berättelse handlar om John Bergstrands familjegrav, men först något lite om gravstenen på Leonard Jonssons grav. Det finns ett skäl till varför utseende, storlek och inslipat mönster är identiskt med Bergstrands familjegrav.

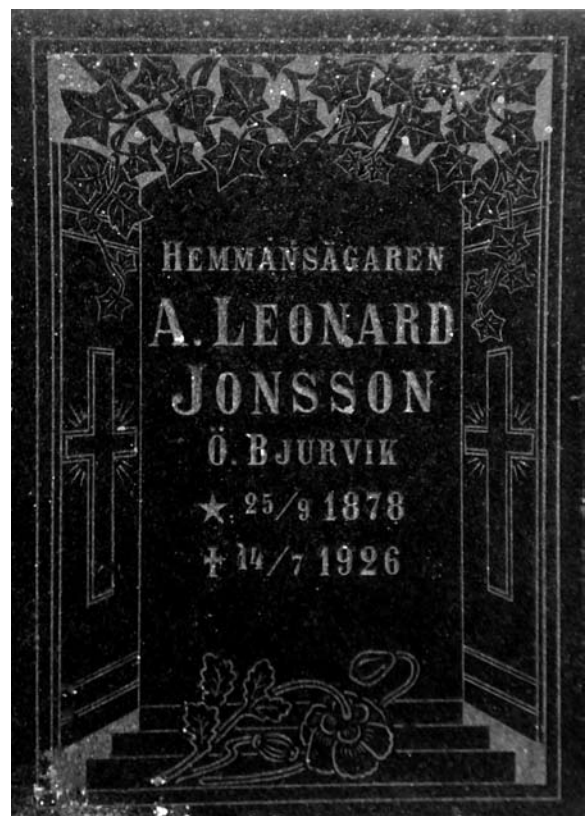
Leonard Jonssons gravsten restes senare än Bergstrands. Den tjänstgörande kyrkvaktmästaren lär ha framfört synpunkten att kvarteret skulle få en fin inramning, om de båda stenarna hade samma utseende och storlek. Leonard Jonssons familj bestämde sig för att följa kyrkvaktmästarens förslag. Därför ser det ut som det gör idag.

Boken "Kyrkogårdar i Kristinehamn Beva-

randeplaner", omnämner Leonard Jonssons gravsten som "mycket värdefull", och man menar att den ska bevaras. Motiveringen, eller urvalskriterierna, är "titel, ortnamn, samhällshistoria, modell och dekor typisk för Rudskoga".

Det framgår inte klart i boken varför John Bergstrands familjegrav har den lägre graden av värde i inventeringen. Mitt antagande, är att texten på stenen inte berättar mer än att det är någons familjegrav. Det faktum att stenarna är varandras pendanger, gällande storlek och dekor, gör ändå familjen Bergstrands gravsten intressant.

Nu till den Bergstrandska familjegraven. Sökningar i registren "Sveriges dödbok 1901-2009", "Begravda i Sverige" och "Sveriges befolkning 1900", gav ingenting. Personer med efternamnet Bergstrand fanns det, men ingen med

förnamnet John. Enda möjligheten att få ett spår att följa, var att kontakta pastoratets kyrkogårdsförvaltning.

Svaret jag fick var värdefullt, men högst förvånande. Beskedet var att ”Gravsatt i graven är Karolina Kristina Bergstrand, hemort: Hudiksvall. Det finns bara noterat ett gravsättningsdatum, 1962-05-10.”

Var vilar John? Varför begravs en person, avliden i Hudiksvall, 50 mil från hemorten? Än är det för tidigt att besvara någon av dessa frågor. Först en titt i ”Sveriges dödbok” i jakten på Karolina Kristina. Mystiken tättnar. Karolina Kristina var född i Sollefteå, Västernorrlands län, 1871-06-10. Hon var änka sedan nyårsafton 1921.

Sollefteå, Hudiksvall och Rudskoga. Hur hänger detta ihop? Ännu en fråga som det är för tidigt att svara på. Men John Bergstrand då – nu har jag ju ett dödsdatum. Ny slagning i ”Sveriges dödbok”. Inget resultat. Varför, det är det svårt att förklara. En titt i ”Sveriges befolkning 1900”, med Karolina Kristina Bergstrand som sökord, ger positivt besked. Familjen befinner sig i municipalsamhället Sollefteå. Nu får jag reda på att hustrun var född Wallgren. Här får jag också upp spåret på herr Bergstrand. Han hette inte John. Det var talspråk för Nils Johan. Han var född 1863 – i Fryksände, Värmlands län!

Frågetecknen blir fler och fler, större och större. Fryksände, Sollefteå, Hudiksvall och Rudskoga! Var, när och hur sluts denna cirkel?

Nils Johan föddes 1863-08-28 i Åshagen, Fryksände, Värmlands län. Föräldrar var Jon Bengtsson och Stina Nilsson. Dessa båda kommer att vara en viktig pusselbit i historien om familjegraven i Rudskoga.

Alla hittills nämnda orter, räcker inte. Frågetecknen blir ännu fler. År 1889 emigrerar Nils Johan – till Sydamerika! Han återkom 1890 till Fryksände. Var i Sydamerika han befann sig, förtäljer inte historien. Det var inför emigrationen som Nils Johan tog sig namnet Bergstrand. Kan det ha varit i det sammanhanget som han också började kalla sig John?

Nils Johan Bergstrand lämnade Fryksände för att flytta till Sollefteå, år 1892. Enligt hushörsförhörslängden 1887-1897 i Sollefteå, tituleras han bokhållare. Till Sollefteå kommer också brodern Olof August Bergstrand, år 1894. Han tituleras biträde. Sannolikt arbetade han i en affär. Även systemen Kristina Bergstrand kommer till Sollefteå, år 1895. Hennes titel är hushållerska.

Nils Johan och Karolina Kristina gifter sig 1897-06-24. Dottern Margit Stina Katarina föds 1898-05-22 i Sollefteå. Familjen bor först på Storgatan 54, och från år 1900, på Storgatan 49. Nils Johan tituleras handelsföreståndare och handlande.

Nu är det dags att öka antalet orter och frågetecknen ytterligare. År 1903 lastas flyttlasset, och familjen flyttar till Kristine församling i Falun, Kopparbergs län. Något svar på varför, går inte att få. Jag kan i alla fall konstatera att Nils Johan i Falun tituleras handlande. Dotter nummer två, Elsa Maria Elisabet, föds 1907-06-13, i Falun.

Vi har nu Fryksände, Sydamerika, Sollefteå, Falun, och Hudiksvall. Runt nästa hörn, börjar det brännas. År 1910, i oktober, flyttar familjen till Norra Upplanda - i Rudskoga, Värmlands län! Där står Nils Johan som ägare till en fastighet på ¼ mantal. Ingenting står om att han är handlande. Till Rudskoga, och Norra Upplanda flyttar 1910 också Nils Johans föräldrar, och en syster. Pappan dör där 1912-03-01, och mamman dör 10 dagar senare.

Nu då – tillbaka till ”Sveriges dödbok” och ”Begravda i Sverige”. Inget napp denna gång heller. Jag tar mig i alla fall friheten att utgå ifrån att Nils Johans föräldrar är begravda på Rudskoga kyrkogård. Även om jag inte kan bevisa det, utgår jag från att deras sista vila är i John Bergstrands familjegrav.

Nästa kapitel i den Bergstrandska familjehistorien börjar år 1919. Flyttlasset går då från Rudskoga till – ja just det – Hudiksvall. Där tituleras Nils Johan Bergstrand kassör och biografföreståndare. Den äldre dottern, Margit Stina Katarina, tituleras biografpianist.

Tiden i Hudiksvall blev inte så lång för Nils Johan. På nyårsafton 1921 avlider han av hjärn-blödning. En notering i Hudiksvalls dödbok ger till sist svaret på var han ligger begravnen. Där står: "Begraven i Rudskoga församling, Värmlands län, enligt utdrag av död- och begravningsbok i Rudskoga av 9. 1. 1922". I Rudskogas död- och begravningsbok, 1921-12-31, finns en notering om en attest från Hudiksvall till Rudskoga, daterad 1922-01-04. Nils Johan Bergstrand begravdes 1922-01-08.

Varför blev det som det blev? Varför finns JOHN BERGSTRANDS FAMILJEGRÄV i Rudskoga, och

inte i Hudiksvall? Det troligaste svaret, är att när Nils Johans båda föräldrar dör, begravs de i Rudskoga - i familjegraven. Det gjorde det naturligt att även Nils Johan skulle få sitt sista vilorum i Rudskoga. Sedan tidigare vet vi att Karolina Kristina Bergstrand överlever sin make med 41 år, och att hon har sitt sista vilorum i familjegraven.

De flesta frågetecknen har blivit utropstecken. Artikelrubrikens fråga kan enligt mig besvaras.

I John Bergstrands familjegrav vilar:

Nils Johan Bergstrand, född 1863-08-28 i Fryksände, död 1921-12-31 i Hudiksvall,

Karolina Kristina Wallgren, född 1871-06-10 i Sollefteå, död 1962-05-02 i Hudiksvall,

Jon Bengtsson, född 1835-03-30 i Fryksände, död 1912-03-01 i Rudskoga, och

Stina Nilsson, född 1836-10-08 i Östmark, död 1912-03-11 i Rudskoga.

Faktaruta

Paret Bergstrands döttrar:

Margit Stina Katarina Bergstrand, född 1898-05-22 i Sollefteå, död 1976-06-08 i Hudiksvall.

Elsa Maria Elisabet Bergstrand, född 1907-06-13 i Falun, död 1996-02-10 i Hudiksvall.

Båda döttrarna var ogifta, och har sina sista vilorum på Sofiedals Griftegård i Hudiksvall.

Nils Johan Bergstrands fader tog sig också namnet Bergstrand. Den familjen bestod av:

Jon Bengtsson Bergstrand, född 1835-03-30 i Fryksände, död 1912-03-01 i Rudskoga.

Stina Nilsson, född 1836-10-08 i Östmark, död 1912-03-11 i Rudskoga.

Barn:

Nils Johan Bergstrand, född 1863-08-28 i Fryksände, död 1921-12-31 i Hudiksvall.

Maria Bergstrand, född 1866-01-08 i Fryksände.

Kristina Bergstrand, född 1868-06-22 i Fryksände, död 1933-09-26 i Hamrånge, Gävleborgs län

Carolina Bergstrand, född 1871-01-20 i Fryksände.

Olof August Bergstrand, född 1874-01-22 i Fryksände.

Emma Fredrika Bergstrand, född 1878-01-11 i Fryksände, död 1945-09-14 i Fryksände.

Johanna Bergstrand, född 1882-07-18 i Fryksände.

Karolina Kristina Wallgrens familj bestod av:

Torparen Erik Johan Johansson, född 1826-03-27 i Sollefteå, död 1898-02-04, Prestbordet, i Sollefteå

Britta Cajsa Forslund, född 1835-06-27 i Sollefteå.
Vigda 1867-04-23

Barn:

Johan Wallgren, född 1868-08-22, Prestbordet i Sollefteå, död där 1920-11-30.

Karolina Kristina Wallgren, född 1871-06-10, Prestbordet i Sollefteå, död 1962-05-02 i Hudiksvall,

Jag har skrivit till kyrkogårdsnämnden, och frågat om min utredning om den Bergstrandska graven räcker för att de ska föra in i gravboken att John Bergstrand och hans föräldrar också är gravsatta i familjegraven.

Svaret lyder: Kyrkogårdsutskottet har beslutat att vi inte kan föra in dem som gravsatta i gravboken då det inte räcker med att "det är relativt säkert att de är gravsatta i graven" men att vi i noteringfältet kopplat till gravboken kan lämna en upplysning om att de eventuellt kan vara gravsatta i graven.

En pigas liv

Av Lars-Göran Jansson

Min släktforskning på far och mors sida har i stort sett varit koncentrerad till Nyeds och Väses socknar. Då jag för ca 13 år sedan började söka mig bakåt i släkten var det insamlandet av namn, födelse- och dödsdatum, födelse- och dödsplats som jag koncentrerade mig på. Syskon till anfäderna noterade jag inte alls inledningsvis, mest bara för att de ändå inte skulle presenteras i antavlan. På senare tid har jag lagt ner ganska mycket tid på att komp-lettera min forskning, så att den i vissa delar blivit mer fullständig.

Ibland blir det så att ett sidospår blir minst lika spännande som huvudspåret. Ett sådant exempel är ett fotografi jag fått låna av min faster. På fotografiets baksida hade någon av ”kusinerna i Ängbäckstorp” noterat att det föreställde min farmors faster Anna. Fotografiet var tidstypiskt från en ateljé, och inramat i en kraftig pappfram. Fotograf Carl Rosén hade fotoateljé i bland annat Karlstad, så fotot är väl taget under ett besök där. Jag är själv född i Ängbäck, Nyed, och Ängbäckstorp var som namnet antyder, ett torp under Ängbäck. Ängbäckstorp kallades även i folkmun för ”nybyggeras”, alltså ”nybyggarnas”.

Vem var Anna ?

Anna Sofia Eriksdotter född 4 maj 1857, var dotter till Erik Ersson och Stina Carlsdotter i Ängbäckstorp, Nyed. Hon döptes 10 maj av komminister Olof Johan Lilljebjörn som tjänstgjorde i Nyed åren 1835-1857. Hon föddes som nummer fem i en syskonskara på åtta barn. När Anna Sofia är ett år gammal dör hennes äldre syster, Maria Christina, endast 11 år gammal i ”bröstsjuka”. Söndagen den 1:e oktober 1871

konfirmeras hon tillsammans med 78 andra ungdomar i Nyeds kyrka. I konfirmationsboken noterades gossar och flickor var för sig, och det fanns även noteringar om de som ”blifvit undervisade men icke befunnits så mogna att de kunnat admitteras”.

Anna Sofia Eriksdotter 1857-1943. Foto Carl Rosén

Anna blir piga

Då hon var 18 år (1875) tog hon sin första pigttjänst hos Jan Magnusson i Östra Acksjön, Nyed. Ett år senare (1876) flyttade hon tillbaka till familjen i Ängbäckstorp. 1877 blev hon piga hos Jan Fredrik Eriks-son i Ängbäckstorp. Hennes ena broder Karl Fredrik hade nu blivit hemmansägare i Ängbäckstorp och gift sig med Sara Maja Nilsdotter från Lungsund. Sara Maja dör endast 22 år gammal, i feber, 4 månader efter bröllopet och Anna Sofia blir piga hos brodern Karl Fredrik 1878. Hennes andre broder Jan Eriksson dör i en olyckshän-

delse i juli 1879, 33 år gammal, då han vid höskörden får en hässje-stör i magen! I november 1881 flyttar hon till Viberg i Väse och blir piga hos f.d. nämndemannen Olof Olsson. Tre år senare (1884) blir även hennes yngre syster Maja Lovisa piga hos Olof Olsson.

Båda lämnar Viberg 1886 för att ta tjänst hos förvaltaren Herman August Geijer på Lindfors bruk, Nyed. Geijer ägde även Brattfors bruk. Ett år senare (1887) flyttar båda systrarna hem till familjen i Ängbäckstorp i och med att deras mor dör av ”vattusot” på hösten 1887.

Annas far dör, systrarna emigrerar och Anna flyttar vidare

1888 flyttar Anna Sofia tillsammans med fadern Erik Ersson och den yngre brodern Bengt Gustaf till Ängbäck, Nyed. I mars 1888 emigrerar systrarna Maja Lovisa och Ida Kristina till Amerika. Fadern dör i januari 1890 av ”bröstplågor” och nu står syskonen som sterbhusägare i Ängbäck. Tre år senare kan man läsa i husförhörslängden att Anna Sofia flyttat till Karlskoga den 20 oktober 1893.

Kolportören Bengt Gustaf flyttar till Finland, men återkommer till Värmland senare skall det visa sig.

I de källor jag hade tillgång till vid den här tiden fann jag ingen inflyttningslängd för Karlskoga, vilken hade det naturliga dokumentet att söka vidare i. I och med att Anna Sofia var ogift 1893 och då var 36 år gammal och troligen inte förde släkten vidare så avbröt jag sökandet här.

En tappad tråd tas upp

I juli 2009 tog jag upp den tappade tråden och vid en sökning i "Folkräkning 1900" hittade jag en piga hos en "brukspatron Ernst Anders Kjellberg (1856-1935)" och hans hustru Amalia Matilda Tranchell (1856-1936) i Göteborgs Gustavi församling. Pigans namn var Anna Sofia Eriksson född 1857 i Nyed, Värmland. Genom att googla på brukspatronens namn fann jag att denne faktiskt varit patron på Björkborn i Karlskoga och då kändes det som att cirkeln var slut. Det var min Anna Sofia, bosatt i Göteborg! Tack vare hjälp från två andra släktforskare, Håkan Karlsson och Margareta Danielsson, och eget sökande kunde Anna Sofias liv från och med flytten från Ångebäck 1893 nu berättas.

17 november 1893 påbörjar hon sin tjänstgöring som piga hos brukspatron Ernst Anders Kjellberg på Björkborn i Karlskoga. Då den inte helt obekante Alfred Nobel köper Björkborn flyttar Kjellbergs därifrån 23 april 1894. Kjellbergs och Anna Sofia flyttar till Hedvig Eleonora församling i Stockholm och är bosatta på Östermalm.

I september 1896 flyttar man vidare och den 26 november detta år är man inskriven på Trädgårdsgatan 7 i Uppsala domkyrkoförsamling. Här bodde man centralt med slottet och domkyrkan inom gångavstånd. Anna Sofia är jungfru hos Kjellberg även här. Den 12 oktober flyttar man ut och den 14 november 1898 skrivs allesammans i Göteborg och Gustavi församling. Man är bosatta i 13:e roten, hus 49-50 men jag vet inte vilken adress detta avser.

I december 1905 lämnar Anna Sofia familjen Kjellberg och flyttar till Kvistbro församling i Örebro län. I utflyttningslängden är noterat "Inlämnad 7/1 1908" vilket skulle kunna innebära att hon kom tillbaka till Gustavi församling och

kanske även till Kjellberg. Enligt Landsarkivet i Uppsala finns ingen notering i Kvistbro om denna inflyttning, så det kan vara så att hon begärde attest men aldrig flyttade dit. Här finns en period mellan 1905 och 1908 där jag ännu inte har alla fakta. Hennes bror Bengt Gustaf som återvänt från Finland är predikant i Kvistbro från 1896, så möjligt är att hon ämnat flytta dit. Saknar betyg för 6 december 1905 till 7 januari 1908 enligt inflyttningslängden i Oskars församling, dit hon kom från Göteborgs domkyrkoförsamling 29 december 1911 och bosatte sig på Narvavägen 4 på Östermalm.

Här var hon tjänarinna hos Hilda Amalia Silfversparre f. Nordwall (1835-1922), änka efter sjökaptenen och överläraren Claes Isak Adolf Stellan Vilhelm Silfversparre (1826-1898). Anna Sofia verkade vara en väl ansedd tjänarinna i och med att hon tjänstgjorde hos lite finare familjer. Narvavägen 4 ligger i kvarteret alldeles intill Oscarskyrkan, inte långt från det fashionabla Strandvägen.

Åter till Karlskoga

Hon flyttar vidare därifrån den 11 december 1913 till Karlskoga, Örebro län. I december 1913 flyttar hon till Valåsens herrgård, Karlskoga som kokerska för att från 1914 vara piga hos Kjellbergs vilka flyttat in från Gustavi församling 29 december 1913. Hon stannar här ända till 23 november 1935 i samband med att Ernst Anders Kjellberg dör och hon flyttar då till Torvalla, Kristinehamn. Då hon avslutar sin tjänst är hon 78 år gammal.

Annas långa liv som piga

Anna Sofia som blev nästan 86 år gammal hade flyttat minst 19 gånger, från tjänst till tjänst.

Hon hade upplevt att två av sina syskon och en svägerska dött i

alltför unga år, tre andra syskon emigrerat. Hon hade tjänstgjort som piga hos bönder, förvaltare, brukspatroner och överlärare och varit bosatt i bl a Stockholm, Uppsala och Göteborg. Säkerligen ett slitsamt liv, men även lite speciellt då hon kom från enkla förhållanden och blev stadsbo på Östermalm.

Anna dör i Kristinehamn

Den 15 januari 1943 mitt under andra världskriget dör Anna Sofia, då bosatt på Strandudden i Kristinehamn, och begravs 24 januari på Kristinehamns nya kyrkogård kvarter B, nr 274. I augusti 2009 besökte jag denna grav, vilken är upplåten på "evärdlig tid", vilket innebär att gravrätten aldrig kommer att upphöra. I samma grav är även Hanna Lovisa Eriksson begravd. Hanna Lovisa som var hennes brorsdotter, var född 31 augusti 1892 i Ångebäckstorp, Nyed och dog 5 september 1973, då bosatt på Sannagatan 33 i Kristinehamn. Liksom Anna Sofia förblev Hanna Lovisa ogift. Intressant är att på gravstenen finns en reserverad plats för ytterligare ett namn. Vem kan ha avsetts?

Gravägare då var brorsdottern Hanna Lovisa Eriksson, och 8 juni 1945 beställde hon en sten från AB Fasadgranit i Gamleby. Hanna hade adress Strandudden Box 865 enligt beställningen jag fått ta del av, tack vare kyrkogårdsförvaltningen i Kristinehamn. Intressant är att beställningen säger att det skall vara plats för fyra rader!

Ett besök på biblioteket gav resultat

Ett besök på biblioteket för att titta på de 35-millimetersfilmer av Nya Wermlands-Tidningen som finns där, för att se vad dödsannons och dödsnotiser samt referat från begravningen av Anna Sofia kunde ge för information.

Här är vad jag hittade infört i NWT i januari 1943:

Annons och text från NWT

På fredagen avled fröken Anna Sofia Eriksson, Strandudden, Kristinehamn, i den högra åldern av 85 år.
Hon varbördig från Nyed och var sedan under en lång följd av år trotjänarinnna hos brukspatron Kjellberg på Valåsens herrgård i Karlskoga. Sedan 1934 har hon varit bosatt hos syskon i Kristinehamn. Den blida och godhjärtade gamla sörjes närmast av syskon och syskonbarn.

Dödsannonsens ”Vår kära syster”, där ”vår” syftar på namnen Lovis och Gustav, samt dödsnotisens ”... bosatt hos syskon i Kristinehamn.” var en MYCKET intressant information. Fyra av hennes syskon var redan döda och de tre andra, Bengt Gustaf, Maria Lovisa och Ida Kristina hade jag ”tappat bort” då de emigrerat till Finland respektive Amerika. Maria Lovisa var gift i Amerika med en Gustaf Petersson enligt bouppteckningen efter Maria Lovisas fader. Det är inte troligt att det är Gustaf Petersson som är Gustav i dödsannonsen, för då blir ”vår kära syster” en felaktig syftning.

Det här skulle alltså innebära att tvillingarna Lovis (Maria Lovisa) och Gustav (Bengt Gustaf) kommit tillbaka till Sverige och bosatt sig i Kristinehamn! Syskonbarnen var förutom Hanna Lovisa som är

begravd i samma grav, dessutom Hanna Lovisas två syskon samt farmor Lydia och hennes fyra bröder från Ångebäckstorp.

I referatet från jordfästningen nämns att ”kistan utbars och sänktes i familjegraven”. Eftersom föräldrarna är begravda i Nyed så kan det ha varit så att det var tänkt att Lovis och Gustav skulle begravas där när den tiden var inne, och det förklarar att gravstenen beställdes för fyra namn.

Ett resultat leder till starten på ett nytt projekt

Ett resultat ger oftast startpunkt för ett nytt släktforskarprojekt, och så blev det även här:

- När kom Maria Lovisa tillbaka till Sverige?
- Vad gjorde Bengt Gustaf i Finland?

Har Du något tips och/eller har anknytning till platser eller personer som nämns, tar jag tacksamt emot dessa.

lars-goran.jansson@ninetech.se

Stoftet efter fröken Anna Sofia Eriksson, Kristinehamn, vigdes på söndagen till griftern i kapellet på Nya kyrkogården. Jordfästningen förrättades av komminister K. A. Lund som även höll en betraktelse över Joh. ev. kap. 16. Till sist sjöngs sista versen av ps. 484, och kistan utbars och sänktes i familjegraven. En vacker blomstergård bringades den dödas minne. (mg)

Vem var Maria från Magdala

Vår hedersmedlem, Bernhard Granholm, har utkommit med en ny bok, som till vissa delar bygger på hans mångåriga studier i ämnet ”fader okänd”.

Så här presentera Bernhard innehåll i boken:

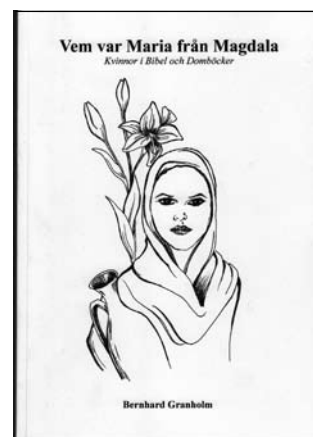
Sedan man och kvinna sammanvigda äro, tå är han hennes rätte målsman. Så stod det i Giftermålsbalkens nionde kapitel § 1 i 1734 års lag. Denna lagparagraf är en så gott som ordagrann avskrift av en vers i Bibelns första bok.

Boken redovisar hur budskapet i denna bibelvers påverkat ett antal kvinnor i Bibeln. Den redovisar de avsnitt i Mose lag, som berör parförhållanden. Boken studerar hur denna lag påverkat svensk lagstiftning. Därefter presenteras några nytestamentliga apokryfer, särskilt Maria Magdalenas evangelium.

Avskrifter av cirka 35 protokoll ur svenska domböcker rörande relationer redovisas och kommenteras. Historisk svensk lagstiftning och svenska domstolsrutiner beskrivs. Boken är på 268 sidor och kostar 157 kr. Den finns att köpa i bokhan-

deln men kan också beställas direkt av Bernhard via e-post bernhard.granholm@telia.com

Red.

En titt på Västra Ingersby i Sunne

Av Roland Kihlstadius

Släktforskning med tillhörande lokal historia kan med fördel kombineras. Att studera släkter är som att lägga ett pussel. Man blir upprättigt glad, när en i myllret anträffad bit passar in i mönstret.

Antag som exempel, att en släktforskare bosatt i Hälsingland funnit en ana med hemort i rubrikens V:a Ingersby. Personen, han eller hon, vet inget om denna fjärran ort, annat än att den ligger i Värmland, men önskar gärna få veta lite mer.

Ett ofta använt uppslagsverk, är det stora tryckta arbetet Sveriges Bebyggelse, Statistisk-Topografisk Uppslagsbok Landsbygden. Vad avser Värmlands län utgivet i fem delar, varav band II, tryckt 1962, om 830 sid, innehåller bl. a. Sunne sn. Letar man sig fram till V:a Ingersby presenteras 5 olika egendomar med gårds- och ägarnamn, barn i familjen, arealuppgifter, taxeringsvärden, antal hästar och kor på gården mm samt ett foto av fastighetens manbyggnad. Vi har här en viktig länk till lokalhistoria i kortformat.

Ett äldre än mer detaljerat, samlat verk om hela Värmland utgör A. Ananders nästan bortglömda Värmlands läns kalender 1939-1940 med mängder av diverse fakta om städer, köpingar, samhällen och socknar med alla sina hemman, ägare och ägor i bokstavsordning. Allt försett med ett förträffligt ortregister, som underlättar hanteringen. Kalendern, om 912 sid liknar till format och tjocklek mest en bibel, räknar upp namnen på dåtidens präster, kommunala förtroendemän, lärare, läkare, järnvägs-, post- och telefonstationer, firmor, handelsmän, hantverkare, företag, industrier, kort sagt det mesta av intresse.

Med hänsyn till överflödet av fakta är man frestad att kalla denna rätt okända kalender en "guldgruva".

För V:a Ingersby redovisas 4 skilda egendomar. Det fanns en femte men med liten areal och därför utelämnad. Alltså 5 fastigheter sammanlagt. De 4 uppräknade gårdarna med dåvarande postadress Rottnesund framgår av Fig 1:

Figl	Total areal i ha	varav åker i ha	Totalt tax värde i kr	varav för skog i kr
Karl E Gustafsson f1880	3,6	3,0	4.500	—
Olof Fr Sundqvist f1910	13,1	6	8.400	800
Nils P Olsson f1876	18,4	6	9.300	1.100
O Olsson (i USA)	6,1	4,4	5.000	—

Angivna födelseår hämtade ur Adresskalender för Fryksdals härad, tryckt 1933. Innehåller lokal telefonkatalog, uppgifter om poststationer mm

Ekonomisk karta över Värmland 1883-1895 ger i olika avseenden en tydlig bild av det dåtida landskapet. Mycket har förändrats fram till våra dagar. Tillhörande originalkartblad i skala 1:20.000 har getts ut i förnämligt nytryck och samlats i pärmar, kommun för kommun. Ännu har ej kartverkets intressanta beskrivningar getts ut i nytryck. Av "Beskrifning till Kartan öfver Fryksdals Härad", tryckt i Stockholm 1892, framgår, att Fryksdals nedre tingslag kartlades åren 1884-85, övre tingslaget 1888-89. Om V:a Ingersby, på kartan av okänd anledning kallat "V. Ingeby", får man veta följande:

Utgör 1/3 mantal skatte (vilket motsvarar 320 styver silvermynt), innehåller 5 bebyggda brukningsdelar, 4 övriga bebyggda lägenheter, ägorna ligger samlade i ett stycke, laga skifte fastställt 1856.

Delarealer:

0,6 ha byggnadstomter
33,5 ha åker och annan jord under plog
1,6 ha naturlig, skoglös äng
7,8 ha annan duglig skogbeväxt mark

43,5 ha summa duglig mark

0,6 ha vägar

12,1 ha sjöar och vattendrag

56,2 ha summa summerum

I pärmen för Sunne kommun har aktuellt kartblad nr 105 (Emtervik 118).

Arne Linnaruds avskrifter av Sunne kyrkböcker (så även för Lysviks sn) och Gunnar Almqvists registrering och sammandrag av Fryksdals härads tidiga domböcker, allt publicerat, ger oss möjlighet till insyn i Ingersbys äldre släkt- och odlingshistoria.

Ingersby tas upp, blir befolkat och bebyggt under 1500-talet på närliggande bolbyn Hällebergs marker. Ett rätt anspråkslöst skattetorp uppstår. Dess bebyggelse är sålunda jämförelsevis sen, men odlingen som sådan säkert medeltida, troligen äldre. Skattetorpet, ofta kallat Ingersbytorp, införs som sådant i jordebok första gången år 1590. Något senare överförs det till hemman om 1/3 mantal, vilket förefaller högt satt med tanke dels på ett instängt läge bland grannhemman, och dels en till areal klen skogsmark. Benämningen V:a Ingersby är given endast i motsats till Östra Ingersby, ett hemman

beläget öster om sjön Mellan-Fryken i Sunne sn. Ingersbys kända personhistoria inleds med en bonde Björn (1626), sannolikt måg på det dåvarande torpet. Han kan ha varit gift med en Marit Nilsdotter (död 1665), och paret fick åtminstone två i domböcker omtalade barn:

* Olof Björnsson fick med hustru sönerna Olof Olofsson i Takene, Brunskog sn, samt Björn Olofsson

* Elin Björnsdotter i Hån

Marit Nilsdotter blev änka omkr. 1630, men hon äger arvslotter i torpet och kan snart ta till sej och bli gift med en ny man, Olof Bengtsson från N:a Västerrottna i nuvarande Gräsmarks sn. Olof sitter jordägare i Ingersby 1632, §58 enl. mantalet. Det tog tid, men efter flera tings-uppbud fick Olof vid hösttinget (ht) 1648, §25 äntligen fasta på 2/3 av Ingersby och 2/3 av återstående 1/3. Olof hade köpt av Enar Jönsson i Skog, Brunskog sn, dennes arvslott för 8 rdr och 1 ko och av Elin Björnsdotter i Hån hennes arvslott för 4 rdr och en halv ko. Olof hade med sin hustru ärvt efter hennes son Olof Björnsson. (Troligen i 1:a giftet). Enar hade tydligen ärvt brorslott, Elin systerlott.

Olof Bengtsson och hans förmodade hustru Marit Nilsdotter fick åtminstone två döttrar, vilka sedermera med sina män tar över var sin gårdshälft i Ingersby. Förnamn saknas på ena dottern.

* Kerstin Olofsdotter, född på 1630-talet, tydligen gift 2 gånger

Första giftet: Lars Eriksson, vilken dock omkommer 1658 vid en skjutolycka enl. ht 1659, §13. Makarna hade sonen Erik Larsson född på 1650-talet, gift 1685 24/6 med Gertrud Eriksdotter i Västansjö, de fick sonen Olof Eriksson döpt 1687 25/9.

Andra giftet: 1659 (troligen) med Elof Larsson från Toneby, skrivs i Ingersby 1659-1701. På 1690-talet är Elof ortens sexman. Han har bröderna Bryngel Larsson i S:a Forsnäs och Måns Larsson i Torneby (ht 1691, §101).

Elof och Kerstin äger 1/6 mtl i Ingersby. Deras tre döttrar blev bortgifta i grannskapet:

- Brita Elofsdotter gift 1685 24/6 med Lars Eriksson i Västansjö

- Marit Elofsdotter gift 1694 30/12 med Olof Bondesson i Västansjö

- Karin Elofsdotter gift 1697 1/1 med Erik Nilsson i Västansjö (Karin död i barnsäng)

*N Olofsdotter gift m Nils Olofsson, denne skrivs i Ingersby 1661, §82 enl. mantal. Deras dotter Marit och måg Per tar från 1682 över gårdsdelen i Ingersby, 1/6 mtl.

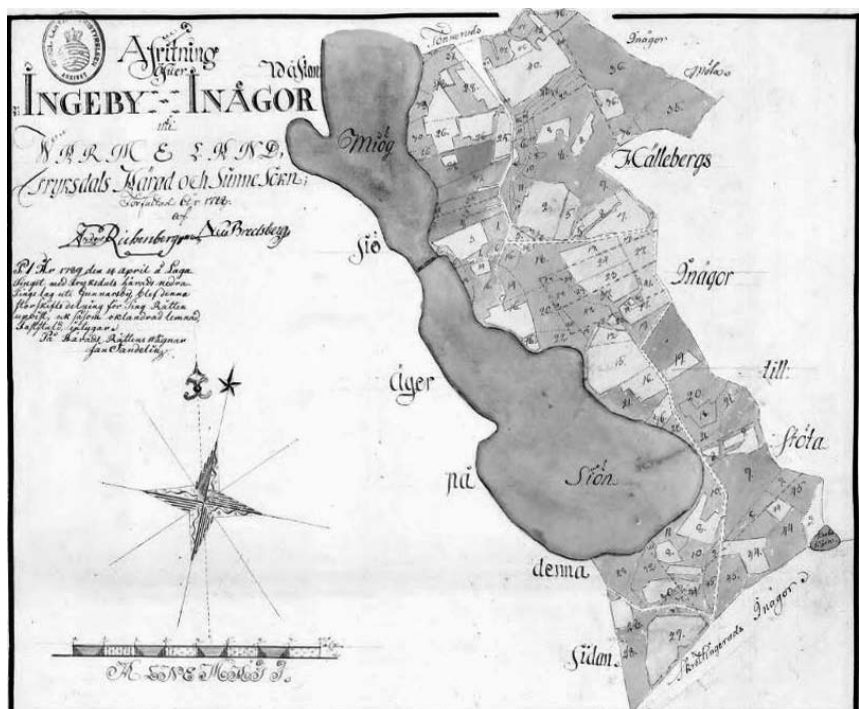
- Marit Nilsdotter gift 1681 28/12 med Per Eriksson fr Västansjö

- Sigrid Nilsdotter gift 1682 26/12 med Lars Eriksson i Stensjön

- Olof Nilsson gift 1688 23/12 med Sigrid Nilsdotter i Västansjö, jordägare i Ingersby från 1689, §1712

Elof Larsson och hans svåger Nils Olofsson blev efter flera turer ge-

mensamt ägare till hela Ingersby. De meddelades fasta vid ht 1683, §32 och blev med sina hustrur lagliga ägare till var sin gårdshälft. 2/3 har de ärvt genom sina hustrur, 1/3 har de köpt av Olof Bryngelsson i Hån och Måns Jonsson i Skog, Brunskog sn, för 37 rdr. Må nämnas, att Olof Bryngelsson var gift med en Kerstin, Olof i mtl 1673-99 under Hån. Hans efterträdare blev Arvid Persson från Smedstad i Stora Kils sn, gift 1693 28/5 med parets dotter Marit Olofsdotter i Hån. Måns Jonsson i Skog var gift med Kerstin Enarsdotter, vars far hette Enar Jönsson. Öväntat nog uppges vid ht 1666, §18, att Kerstins farmor skulle ha varit den ovan omtalade Marit Nilsdotter i Ingersby. Att änkan Marit ca 1630 blivit gift m Olof Bengtsson må anses säkert klarlagt. Men kan hon verkligen ha haft två män innan dess? I så fall Björn och en okänd Jöns. Det tycks svårsmält. Redovisningen må avslutas. Det är påfallande, hur många släktband som tidigt knutits mellan Ingersby och Västansjö. Alla ovannämnda orter ligger i Sunne sn, där ej annat framgått.

Landstrykerska och spinnhushjon

Av Karin Renman

Sophia fick nog aldrig en riktig chans här i livet. Hon verkade redan tidigt i sitt liv ha lärt sig att leva dag för dag.

Sophia föddes år 1825 på Estaslätten utanför Glanshammar. Hon var näst yngsta barn till den före detta soldaten Henrik Häll och hans hustru Brita Stina Wedholm. Barndomen präglades av sjukdom i familjen. När Sophia var sex år avled hennes far och när hon var åtta år avled hennes mor. Socknen såg till att lilla Sophia fick kläder uppsydda åt sig. Sedan placerades Sophia och hennes lillebror Johan, fem år, på fattigstugan. Där fick de bo tillsammans med ett tiotal äldre.

När barnen hade bott i fattigstugan i ett år tyckte sockennämnden att de borde flyttas till någon där de skulle kunna lära sig något ”till nytta för sig själva och andra”, som de uttryckte det. Soldaten Husings hustru åtog sig att vårda och föda Sophia mot en ersättning om två tunnor säd ur sockenmagasinet per år.

Efter ett år kom det fram till sockennämnden att Sophia hade misshandlats och vanvårdats hos makarna Husing så allvarligt att hon måste flyttas därifrån omedelbart. Eftersom hon haft kläder när hon lämnades till Husings men nu hade ”endast de oundgängligaste plagg” beslutade socken att inte betala ut en halv tunna säd till Husings, som de ännu inte hade fått.

Blev det något rättsligt efterspel av detta? Ja, det blev det. Det var makarna Husing som var missnöjda med att de inte fått den sista halva tunnan säd. De hade minsann inte åtagit att hålla Sophia med kläder, tyckte de, och överklagade socknens beslut till Konungens befallningshavanden. Det var det som senare skulle bli länsstyrelserna.

Makarna Husing fick rätt och socknen betalade ut säden.

Sophia bodde sedan hos en bonde i Glanshammar till dess hon var 14 år. Under några somrar tjänstgjorde hon som vallhjon i Lillkyrka. Den sista sommaren avvek hon från det arbetet och uppehöll sig på olika ställen i socknen. När hon var 15 år konfirmerades hon.

Som en arbetsrättslig grundstadga fungerade tjänstehjons- och legostadgan. Den sista legostadgan utfärdades år 1833. Varje arbetsför person, som inte försörjde sig på annat sätt, var skyldig att ta tjänst. Tjänstehjonen städslades mellan Larsmäss och Mickelsmäss (10 augusti – 30 september) för ett år. Den som inte hade arbete saknade laga försvar. Han eller hon var ”försvarslös” och skulle behandlas som lösdrivare och kunde dömas till allmänt arbete.

Tjänstefolk städslades ibland på folkmarknader. Den mest kända folkmarknaden var den i Västerås. I Örebro förekom också folkmarknader. Borgarna där klagade på oseden att på Larsmässodagen strömmade tjänstefolk in till staden mer av självsvald än för att skaffa ny årstjänst.

Hösten 1844 städslades Sophia som piga hos en torpare i Hampforsen utanför Arboga. Men innan stadsloåret gått till ända, på sommaren 1845, rymde Sophia ur tjänsten. Hon var nu 19 år och försvarslös. Hon saknade hem, arbete och försörjning. På den här tiden gällde också krav på att ha inrikes pass för att resa inom landet. Passtvangen upphörde först år 1860.

Sophia började nu ”stryka omkring” på landsvägar och hos bekanta. Hon uppehöll sig i Glanshammar, Arboga och Västerås. Flera gånger

Samhällets olycksbarn

På vår hemsida finns ett register över värmlänningar i ”Polisunderrättelser” åren 1878 till 1911. Under rubriken ”Lösdrivare” finns 3.837 personer registrerade. Bakom var och en av dessa registerrader döljer sig ett fattigt och eländigt liv. Hur det kan ha gestaltat sig för en enskild individ ger vidstående artikel en mycket konkret bild av. Huvudpersonen, Sophia Häll, levde i grannlandet men livet var lika uselt för hennes olycksbröder och -syster i Värmland. *Red.*

häktades hon i Västerås och sändes på fängkärta till Örebro slottshäkte. Flera gånger fick hon lösdriveripass för att bege sig till den socken där hon senast varit skriven för att skaffa sig ”laga försvar”.

Juristprofessorn Knut Olivecrona (1817-1905) berättar i sina memoarer (Olivecrona, Knut, Hågkomster samlade från en lång lefnad, utgivna av Carl Frängsmyr, 2008, s. 86 f.) om att han hjälpte en nödställd ung kvinna vid vägkanten i Ramsberg en sommardag år 1846. Den unga kvinnan var illa klädd och hon hade nyss fött ett barn invid vägkanten. Hon kunde inte ta sig därifrån själv. Olivecrona och en skjutsbonde hjälpte kvinnan till en gumma i en närbelägen torpstuga. Den unga kvinnan sade att hon inte hade något hem, inte hade någon man och att hon var på väg till en av grannsocknarna. Kan det ha varit Sophia? I Ramsberg finns en plats i Hökaberget, som kallas ”kjortelhålet” där en underkjol – enligt folksägngen – hittades i mitten av 1800-talet. Enligt sägnen skulle den ha lämnats av en kvinna som fött ett barn vid torpet ”Berget”. Platsen Berget stämmer väl överens med Olivecronas berättelse.

telse om var någonstans som han hjälpte den okända kvinnan. Om något upphittat barn förtäljer dock inte sägnen.

I mars 1850 födde Sophia i alla fall en dotter. Lilla Maria Sophia föddes under Sophias tillfälliga vistelse i Glanshammar.

En dag i april 1850 kom Sophia till Anna Lena Carlsdotter i Tidesta i Glanshammar och bad att få stanna där några dagar. När hon gått därifrån upptäckte Anna Lena att hon saknade en rosig bomullshalsduk. Hon skyndade efter Sophia och frågade efter halsduken men Sophia nekade till att hon skulle ha tagit den och tyckte att Anna Lena skulle gå hem och leta bättre efter den. Först när Anna Lena ville se om Sophia stoppat den på sig, tog Sophia fram halsduken ur barmen.

En månad senare kom Sophia till Carl Gustaf Larsson och hans hustru Hedda Lotta Larsdotter i Husby utanför Glanshammar. Sophia frågade om hon kunde få husrum över natten och det fick hon. Hon fick ligga på golvet. På natten kom ett bud med en summa pengar till Carl Gustaf Larsson, som denne skulle ha. Carl Gustaf var borta men Hedda Lotta lade pengarna, utan att räkna dessa, i en olåst byrålåda. Nu blev frestelsen för stor för Sophia. När Hedda Lotta gick ut på natten tog Sophia en del – 30 riksdaler banco – av pengarna i bunten och en guldring.

Efter det reste Sophia till Arboga med soldaten Meijer. De fick skjuts av Lars Janssons måg, Lars Fredric Rundin. För pengarna köpte hon skor, en halsduk, ett lintyg, kaffe och socker. Hon betalade också för sin dotter, som hon lämnade hos en kvinna medan hon åkte till Arboga. Resten gick åt till förtäring under Arbogaresan.

Såklart att Sophia åkte fast för detta. Hon ställdes inför Glanshammars häradsrätt den 12 juni 1850. Jag

föreställer mig att det var fullt av folk i Gästgiveriet där tinget hölls. I domen omnämns flera personer som umgåtts med Sophia. Själv nämnde hon bland annat ”värmlandsflickor”. Flera personer vid tinget påstod att Sophia tagit saker. Därför sköts förhandlingen upp och Sophia skickades till slottshäktet i Örebro. Med sig hade hon nu sin tre månader gamla dotter Maria.

Den 29 juni 1850 hölls en ny förhandling i Glanshammar. Hon dömdes för stölderna hos Carl Gustaf Larsson och Anna Lena Carlsdotter för första resan stöld. Hela tingsstugan var nog full med folk även den här gången för enligt domen intygades det allmänt att Sophia var helt medellös. Ett bötesstraff omvandlades därför till kroppsstraff - 17 dagars fängelse vid vatten och bröd. Dessutom skulle hon under en söndag undergå uppenbar kyrkoplikt i Ringkarleby kyrka. Hon skickades in till Örebro slottshäkte tillsammans med sin lilla dotter.

När Sophia skulle avtjäna fängelsestraffet placerades Maria hos fosterfamilj i Björka by i Glanshammar. Efter det att Sophia genomlidit fängelsestraffet och utstått skamstraffet i Ringkarleby kyrka släpptes hon fri. Men hon hade ingenstans att ta vägen.

Sophia hann bara var fri i en månad innan hon dömdes för sin försvarslöshet till två års allmänt arbete på spinnhus. Det avtjänade hon i Stockholm på Norra korrektionsinrättningen. Fängelset hade plats för ca 300 kvinnliga fångar. De flesta var arbetsfångar som var försvarslösa. Vid den tid när Sophia kom dit hölls arbetsfångar och straffångar skilda åt. Kvinnorna var helt vitklädda. De ägnade dagarna åt arbete under tystnad. Det rådde stränga regler. Den som bröt mot dessa kunde straffas med att låsas in i cell. Det här var Sveriges sista logementfängelse där de intagna förvarades i stora sovsalar. Ett

ögonvittne har berättat om den märkliga upplevelsen att se ett stort antal kvinnor sitta och arbeta under tystnad.

Efter två år släpptes Sophia ut från spinnhuset i Stockholm fick pass till Glanshammar. Men vad skulle hon göra där? Hon begav sig till Västerås, häktades, skickades till Örebro. Hon fick respass till Glanshammar men kort härefter togs hon i Köping och skickades till Örebro. Hon dömdes nu igen till två års allmänt arbete. Kunglig Maj: t fastställde utslaget. I mars 1853 skickades Sophia till Göteborgs spinnhus. Där härjade tidvis kolera. Ett halvår senare, den 24 september 1853, avled Sophia av kolera på Spinnhuset i Göteborg. Hon blev nästan 28 år.

Sophias lilla dotter Maria blev kvar hos fosterföräldrarna i Björka så länge de levde. Maria blev 83 år gammal. Karin Björk är en kvinna som jag kom i kontakt med genom att helt enkelt knacka på i en gård i byn Björka, där Maria varit fosterbarn, och fråga om någon äldre person kände till henne. Karin berättade för mig att innan Maria avled gav hon en liten porslinsko till Karin. ”Den här ska du ha Karin lilla”, hade Maria sagt till henne. 60 år senare gav Karin Björk den lilla porslinsfiguren till mig. Som jag också heter Karin i förnamn, kunde jag för mitt inre höra Marias röst säga till mig ”Den här ska du ha Karin lilla”. Och i min fantasi kände jag historiens vingslag från hennes stackars mamma Sophia.

Avslutningsvis vill jag knyta ihop berättelsen med att nämna att livet slumpade sig så att Sophia Halls dotterdotters dotterdotters dotter, blev domare till yrket och i sin ungdom hamnade i Örebro och i Västerås och kom därmed att häkta och döma på samma orter där Sophia 140 år tidigare blivit häktad och dömd.

Ordföranden har ordet

Så har föreningen haft sitt årsmöte och jag har hedersamt nog blivit omvald som ordförande. I den rollen känns det som att det gångna året har gått väldigt fort. Detta beror väl på den intensiva verksamhet som vi haft i föreningen, inte minst med projektet Släktforskardagarna 2014. I dagarna har också Sveriges Radio P4 Värmlands programserie om släktforskning avslutats, där vi och våra samarbetspartners varit delaktiga. Det blev åtta program och ytterligare ett kommer att sändas strax före nämnda Släktforskardagarna. Vi uppskattar alla positiva reaktioner på sändningarna som vi fått ifrån olika delar av landet.

Föreningen kommer att vara med på Borgviksdagen 12 juli, under Kulturveckan i Sunne 5 – 6 augusti, Skördefesten på Värmlandsnäs 6 – 7 september. Men framförallt vårt stora egna projekt Släktforskardagarna 2014 på KCCC i Karlstad 30 - 31 augusti.

Ofta får jag frågan om vad det är för efternamn jag har, Dour hör man ju inte så ofta i vart fall inte i Sverige. Däremot i exempelvis Frankrike är det vanligt. Under åren har jag ofta fått frågan ”Ä dä taget?”. Nej, det är inte taget utan givet eftersom det är ett soldatnamn som vi burit sedan min ana Anders fick det under hösten 1812, av kompanichefen vid Kungliga Värmlands Fältjägare Regemente Erik Gustaf Löwenborg.

Före det var vi också soldater och hette Bårman från Sandseryd som ligger nära Jönköping. Namnet kommer sig av att Eköns soldattorp där Anders farfar Olof Bårman var soldat vid Jönköping regementes Livkompani, lydde under Bårarps Norregård. Anders far Peter Bårman var ryttare vid Smålands kavalleriregemente Jönköpings kompani.

Han bebodde två dragontorp, först Källebacken och därefter Källarp där han senare blev rotemästare. Båda dessa herrar var med i ett antal av våra krig under senare delen av 1700-talet och början av 1800-talet.

Exakt när Anders Bårman blev Anders Dour vet jag inte, men Värmlands fältjägare låg en månad hösten 1812 i Jönköping och kanske det var då han blev värvad till Löwenborgs kompani. Anders var musiker och spelade ett blåsinstrument som kallades halvmåne, ett tidigare namn på jägarhorn. Namnet stavades Dour men uttalades dur och så gjordes det ända fram till på 1950-talet då det automatiskt från omgivningen blev dour, alltså ungefär som i jour. Det fanns två musiker på kompaniet och den andre var trumslagaren Håkan Moll. Det var alltså både dur och moll vilket kanske var fyndigt redan då. Efter Napoleonkrigen och påföljande fred blev Anders Dour postiljon. Därefter har vi i rakt nedstigande led varit tekniker av olika slag ända in i de dagar vi nu framlever.

Min far Gösta Dour var född 1908 och gick i sin barndom på Herrhagsskolan i Karlstad. På den tiden var skolbänkarna gjorda så att man satt två i varje bänk. Jag har ett foto på pappas klass där man ser hur det ter sig ut. Det anmärkningsvärda var att pappas bänkkamrat hette Artur Moll. Än en gång blev det således dur och moll. Jag känner inte till denne Artur trots att jag är uppväxt i Karlstad. Huruvida han var släkt med den tidigare nämnde Håkan Moll vet jag inte. Jag får väl forska på det vid tillfälle. Men jag minns att det pratades om det här med dur och moll när jag var barn. När jag flyttade tillbaka till

Karlstad efter att levtt mitt vuxna liv på annat håll, var det faktiskt fortfarande äldre personer som kom fram till mig och frågade vad jag egentligen hette. Stavningen har alltid varit Dour men i det på senare år upprättade Centrala Soldatregistret skriver man Dur vilket jag inte förstår. Förklaringen jag fått är att det ska vara ”lättare att söka på” som jag inte heller förstår. I nuläget är vi inte så värst många i Sverige som bär detta märkliga namn. Mina närmaste anhöriga är fyra varav tre är födda med namnet. Fyra släktinger har antagit namnet som familjenamn. Dessutom finns det en yngre dam som fått namnet utifrån vad jag förstår. Nio personer blir det vad jag vet.

Dour som i jour är alltså namnet, fyra bokstäver, lättare att uttala än att stava och felstavat i olika varianter blir det ofta. Vi har ju haft det som familjenamn i nära 202 år vid det här laget, så man vänjer sig. Hellre det än Bårman, i vart fall för min del...

*Göran Dour
ordförande*

Antavlor

I detta nummer presenterar vi antavlorna nr 185 och 186. När vi kommit upp till 200, kommer vi att publicera alla på en CD. Gunnar Jonsson, som är ansvarig för antavlorna, har meddelat redaktionen att han gärna ser att flera medlemmar rapporterar in sina antavlor. Det formulär som skall användas hittar du på vår hemsida under fliken ”Anor i Värmland”.

Nya i styrelsen

Monica Lööf

Jag är född i Köping Västmanland, men flyttade till Karlstad redan som 2 åring, Växte upp i Klara och senare på Kvarnberget. Gifte mej 1966 och flyttade till Hammarö.

Jag började med släktforskning 2009 i en nybörjarkurs för Hans Olsson på Medborgarskolan och blev då medlem i Värmlands släktforskarförening. Släktforskning är nu ett av mina stora intressen.

Har fortsatt med en kamratcirkel i släktforskning. Vi har forskarträffar vid datorn på Medborgarskolan. Vi är 11 kursdeltagare och de flesta har varit med från början och vi har det jättetrevligt!!

Jag har forskat på min släkt i Gästrikland och Västmanland och även i Värmland för min man kommer härifrån och ibland hjälper vänner att finna sina rötter.

Lars-Göran Jansson

Jag föddes 1959 i Ångebäck i Nyeds socken. Bor sedan 35 år tillbaka i Karlstad och är till professionen affärssystemkonsult. Som konsult hjälper jag företag att få bästa möjliga hjälp och stöd av sitt affärssystem.

Jag och min sambo bor på Mjöl-nargården och har en numera vuxen och utflugan son.

Mitt intresse för släktforskning väcktes tidigt av att en släktforskare på 60-talet gjort en stamtavla utgående från Erik Jonsson född 1705 och bosatt i Fageråsen, Nyed. Detta var en av vår släkts anfäder. På pappas sida är alla anor från Nyed och på mammas från Väse.

Började släktforska 2001 och är medlem i Värmlands släktforskarförening sedan 2002. Mina första

trevande forskarförsök gjordes på Arkivcentrum i Karlstad med hjälp av mikrokort och läsare.

Är sedan 2004 ordförande i ”Släktföreningen Erik Jonsson-slakten från Fageråsen”.

Bland mina slutförda projekt är jag nog mest nöjd med ”En utvandrare från Suttertjärn” publicerad i Värmlandsanor 2003:4.

Mina pågående projekt är en antavla för vår son, och en dokumentation om livet i byn Ångebäck, samt några personporträtt.

De församlingar jag forskat i mest igenom åren är Nyed, Väse, Sunnemo och Gustav Adolf, och brukar försöka hjälpa andra släktforskare via Anbytarforum i mån av tid.

Värmlänningar och smålänningar

Saxat ur Släktposten 2014:1 (Nässjöbygdens Genealogiska Förening)

Detta är titeln på en bok som skrivits av Ingrid Petersson och Gertrud Lindberg, båda från Lund.

Ingrids farfar har sina anor i Grava, Lekvattnet, Grums och Östmark. I boken ingår familjebeskrivningar kompletterade med bl a bouppteckningar och kartor i färgtryck.

Boken sägs kunna införskaffas för en billig penning genom att man kontaktar författarna:

ingrid.s.petersson@telia.com
gertrud.lindberg@telia.com

Projektledningen för Sfd2014

Eva Lejrin

I de senaste numren av Värmlandsanor har vi presenterat de olika arbetsgrupperna inför Sfd2014. Nu är det projektledningens tur.

I projektledningen finns tre representanter från Släktforskarföreningen, Hans Olsson, som är mässgeneral, Thore Jansson, som är kassör och undertecknad, som nöjer sig med att vara ledamot. Övriga ledamöter är Petra Berglund från Arkivcentrum, Erik Gustavson och Gunnel Lunde från Svenska Migrationscentret. Dessutom finns Anneli Johannesson, också från släktforskarföreningen, med som projektsupport. Hon är bl a den som är bäst på data av oss. Arkivcentrum och Svenska Migrationscentret är samarbetspartners med släktforskarföreningen i projektet.

Projektledningen har det övergripande ansvaret för projektet. En av de viktigaste uppgifterna är naturligtvis att se till att hela projektet går ihop ekonomiskt. Ett stort arbete har varit att få sponsorpengar och en del återstår att jaga rätt på. Arbetsgrupperna arbetar var och en med sina uppgifter och en representant från projektledningen finns med i varje arbetsgrupp och återrporterar vid våra ledningsmöten.

Det är många även utöver de som presenterats i de olika arbetsgrupperna, som lägger ner ett stort

Fr v Petra Berglund, Arkivcentrum, Eva Lejrin, VSF, Gunnel Lunde, Svenska Migrationscentret, Thore Jansson, kassör och Hans Olsson mässgeneral. Erik Gustavson, Svenska Migrationscentret ingår också i gruppen. Foto: Börje Holmén

arbete i projektet, men den som lägger ner mest tid är utan tvekan Hans. Undrar hur många telefonsamtal han har suttit i, hur många mail han har skrivit och besvarat och hur många möten han har deltagit i? Det är tur för oss andra att han håller ordning på oss och tjarar på oss. Det behövs det kan jag lova för det är mycket att tänka på. Det kräver också en hel del att se till att våra ekonomiska åligganden sköts korrekt och det gör Thore.

Vi är nog många, som inte kunde föreställa oss hur mycket arbete det ligger bakom Släktforskar dagarna. Det är ett jätteprojekt och vi alla från släktforskarföreningen arbetar

ideellt men tycker att det är oerhört roligt! Det är viktigt att få ihop det hela till ett riktigt bra arrangemang med intressanta föreläsare och utställare. Även mat och fika är viktigt för såväl utställare och föreläsare som besökare. För att inte tala om oss alla som kommer att arbeta med arrangemanget under mässtdagarna. Allt måste fungera till allas belåtenhet och jag är övertygad om att vi kommer att få uppleva ett jättebra arrangemang!

Undrar vad vi skall syssla med när det här är över? Tänk vad mycket tid vi ska få över till den släktforskning, som nu legat nere under hela projekttiden!

Förboka till föredragen

Nu kan du boka den eller de föreläsningar du absolut inte vill missa. Att förboka plats kostar 20 kr. Ungefär hälften av platserna kommer att vara drop in och fyllas på platsen.

Mer om föreläsningar, föreläsare och förbokning kan du läsa på www.sfd2014.

Släktforskningens Dag 2014

Eva Lejrin

Släktforskningens Dag arrangeras en lördag i mars varje år över hela Sverige. I år hade Värmlands Släktforskarförening valt att förlägga arrangemanget på olika bibliotek runt om i Värmland, vilket visade sig vara mycket lyckat. Vi fanns på nio bibliotek, nämligen i Karlstad, Arvika, Filipstad, Forshaga, Grums, Hagfors, Kristinehamn, Sunne och Säffle. Så det var många medlemmar som var engagerade denna dag på de olika biblioteken.

Jag var själv med på Stadsbiblioteket i Karlstad och vi hade en strid ström av besökare hela dagen. Vi kunde glädjas åt många nya medlemmar och en bra försäljning. Det mesta av våra broschyrer gick åt. Vår ordförande, Göran Dour, höll ett föredrag i en liten men överfull lokal. I denna lokal hölls för övrigt flera föredrag under dagen. Deltagare förutom biblioteket och släktforskarföreningen

var Karlstads Kommunarkiv och Wermlandsbilder.

Från alla biblioteken har kommit positiva rapporter. Vanligtvis har man inte så många besökare på biblioteken en lördag, så det är tydligt att släktforskning intresserar. De som var engagerade från föreningen hade fullt upp hela dagen. Så detta koncept ska vi nog fortsätta med. Alla har ju inte möjlighet att ta sig till Karlstad och det är roligt att kunna möta intresserade släktforskare i hela länet.

Tidningarna visade också ett stort intresse och reportage fanns i Arvika Nyheter, Fryksdalsbygden, Nya Kristinehamns Posten och Nya Wermlands Tidningen.

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att Släktforskningens Dag 2014 blev mycket lyckad i Värmland!

Länskalendrar

Under senare hälften av 1800-talet blev det på modet att ge ut Länskalendrar. Innehållet varierar något från län till län och utgivningsfrekvensen likaså. Utgivningen finansierades via annonser samt bidrag från landsting och hushållningssällskap.

Den kalender som återopas i artikeln om Västra Ingersby omfattar över 900 sidor. Om man vill komplettera sin forskning med lite lokalhistoriska omvärldsfakta, kan man sätta sig och bläddra i ett exemplar. I den nämnda artikeln lämnas en kort översikt över innehållet i den värmländska kalendern. För egen del har jag fått några små pusselbitar från 1909 års kalender i mitt "hemlän".

Vår ordförande, Göran Dour, svarar på frågor från en vetgirig besökare på biblioteket i Karlstad.
Foto Åke Hörnqvist

Åke Hörnqvist

Filipstadgruppen

I samband med vårsäsongens sista släktforskarhjälp på Filipstads bibliotek passade jag på, att som nytt kontaktombud, träffa gruppen. Det var Liz, Ulf och Britt-Marie som höll ställningarna kl. 11-13. Denna härliga lördag med upp emot 20 gradig värme lyste släktforskarna med sin frånvaro, så vi hade gott om tid att prata släktforskning, och idéer om hur verksamheten skulle kunna attrahera ännu fler besökare till Filipstadsgruppens aktiviteter. Känns som om gruppen har ett eget härligt driv, så det blir roligt att få vara med och följa dem.

Gruppen består av Liz, Britt-Marie, Ulf och Stig och bildades i januari 2012, och man har ca 30 medlemmar i sitt upptagningsområde. Just den här dagen kunde inte Stig vara med.

Man har en hörna i Filipstads bibliotek, där en släktforskningsdator finns tillgänglig för besökarna.

Släktforskarhjälp finns på plats 2:a onsdagen (16-18) och sista

lördagen (11-13) varje månad under vår resp. höstsäsongen.

Vid vissa evenemang använder man ett större utrymme i biblioteket, men hyr även en lokal i Folkets hus vid större träffar.

Vid arrangemang i bibliotekets lokaler annonserar Filipstads kommun via sina normala kanaler, medan Filipstadsgruppen själva bjuder in till egna arrangemang genom affischering.

Under våren 2014 har följande arrangemang genomförts:

- Historiska kartor (16/1)
- Släktforskarträff (6/2)
- Släktforskningens dag, "Råd & Tips" samt "Gamla foton från Gillets bildarkiv" (15/3)
- Från svedjebbruk till bruksdöd (27/3)

I höst ser vi fram emot fler spännande arrangemang för släktforskare i Filipstad med omnejd.

Lars-Göran Jansson

Britt-Marie, Ulf och Liz. Foto Lars-Göran Jansson

Nr 185

Skickar över en antavla på min svärfar Sven Svensson. Han föddes i Snaversrud i Väse 1907.

Svens anor finns till största delen i Väse, Östra Fågelvik och Lungund.

Han gifte sig 1929 med Anna Blixt från Flatvik i Östra Fågelvik. Efter svärfaderns död övertog Sven och Anna egendomen i Flatvik.

Rune Lindquist
Hantverkaregatan 23
654 60 Karlstad

ANOR SÖKES

Nr 860

Hjalmar Widing (01.01.1862) er født i Gillberga i Värmland, men flyttet til Norge. 26. oktober 1884 gifter han seg med svenske Anna Lisa Pedersdatter (24.06.1854) i Oslo.

Hjalmars far var skomaker Erik Gustaf Widing (26.11.1821), fra Glava i Arvika. Han gifter seg i 1846 i Karlstad med Anna Lovisa Andersdotter (14.06.1822) fra Sundstorp, Östra Fågelvik. Erik Gustaf er far også til Anna Regina Widing og Hilma Widing som begge gifter seg i Oslo.

Jeg har det meste av informasjonen om dem her i Norge, men jeg vil gjerne vite mer om denne Widing-familien, Anna Lisa Pedersdatters familie og Anna Lovisa Andersdotters familie i Sverige. All informasjon tas i mot med stor takk.

Glen Widing, Oslo
widing@online.no

Upprättad för hemmansägare Sven Svensson, f. 4/10 1907 i Snaversrud, Väse(S)					svf till Rune Lindquist. Orter i (S) lån om inte annat anges	
Antavla nr 185	Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V	ÖF = Östra Fågelvik Ls = Lungsund
Nr 2-3 (1)	Generation II Nr 4-7	Generation III Nr 8-15	Generation IV Nr 16-31	Generation V Nr 32-63		
Nr 2. far	Andersson	Svensson, Anders. Hemmansägare	Jonsson, Sven. Hemmansägare	Svensson, Jonas	16/3 1733, Väse, Snaversrud - c1774, Väse	
Svensson	Sven	f 18/11 1799, Väse, Snaversrud	f 31/10 1763, Väse - 29/8 1826, Väse	Svensdatter, Maria	1/6 1739, Väse, Snaversrudstorp - c1795, Väse	
Karl	Smed, hemmansägare	d 8/4 1875, Väse, Snaversrud	Olofsdatter, Maria	Jonsson, Jon	f 6/5 1743, Nyed, Rudsberg	
Murare, hemmansägare	f 28/7 1839	g 23/3 1836, Väse	8 6/2 1765, Nyed - 26/1 1833, Väse	Bengtsdatter, Kerstin	15/2 1729, Nyed, Getebol - 30/10 1804, Nyed	
f 23/10 1875	Väse, Snaversrud	Petersdatter, Maria	Andersson, Peter	Persson, Anders. Hemmansägare	2/9 1735, Väse - 1807, Väse	
Väse, Snaversrud	d 10/6 1910	f 22/3 1806, Väse, Älgånäs	1/1 1765, Väse - 16/7 1821, Väse	Jonnsdatter, Ingeborg	8/1 1740, Väse, Älgånäs - 1802, Väse	
d 12/11 1957	Väse, Snaversrud	d 5/3 1863, Väse, Snaversrud	Bengtsdatter, Kajsa	Andersson, Bengt	6/3 1736, Väse, Lövhöjden - c1793, Väse	
Östra Fågelvik, Flatvik	g 26/11 1869, Väse	4	9 14/10 1772, Väse - 21/3 1819, Väse	Svensdatter, Katarina	24/11 1745, Väse - 12/12 1808, Väse	
g 19/12 1903	Jonsdatter	Olsson, Jonas. Hemmansägare	Jonsson, Olof. Hemmansägare	Andersson, Jonas. Hemmansägare	13/12 1729, Ls - 14/12 1801, Ls	
Kungsholm(A)	Maja Lovisa	f 13/11 1817, Lungsund, Højden N	4/9 1767, Lungsund - 19/2 1820, Lungs.	Olofsdatter, Britta	30/10 1742, Lungsund - 13/1 1798, Lungsund	
Nr 1. ansökare		d 14/11 1893, Östra Fågelvik, Spånga	Olofsdatter, Maria (Maja)	Nilsson, Olof	8/9 1752, Kroppa, Ladugården - 11/4 1809, Lungsund	
Svensson	f 15/2 1842	g 20/12 1840, Östra Fågelvik	10 15/9 1788, Lungsund - 7/9 1835, Väse	Petersdatter, Kajsa	1/11 1762, Ls, Matilången - 13/5 1829, Väse	
Sven	Östra Fågelvik, Berg	Olofsdatter, Britta Stina	Nilsson, Olof	Bengtsson, Nils. Hemmansägare	30/11 1732, Väse - 28/7 1803, Väse	
Hemmansägare	d 13/10 1921	f 17/6 1817, Östra Fågelvik, Berg	7/11 1778, ÖF, Berg - 18/6 1844, ÖF	Eriksdatter, Katarina	11/2 1736, Ölme, Sjöstad N - 2/3 1798, ÖF	
f 4/10 1907	Väse, Snaversrud	d 20/3 1887, Östra Fågelvik, Spånga	Jonnsdatter, Maria	Andersson, Jon	14/2 1740, ÖF, Kärne - 18/1 1796, ÖF, Kärne	
Väse, Snaversrud	5	11 26/3 1782, ÖF, Kärne - 2/8 1853, ÖF		Nilssdatter, Maria	22/1 1747, ÖF, Stavnäas - 30/4 1818, ÖF, Berg	
d 25/4 1989	Nilsson	Jonsson, Nils	Nilsson, Jonas	Rafaelsson, Nils. Häradsdomare	8/7 1698, Väse - 25/11 1760, Väse	
Östra Fågelvik, Flatvik	Jonas	f 5/6 1792, Väse, Glumstorp	13/11 1749, Väse - 17/3 1830, Väse	Jonnsdatter, Ingegerd	13/12 1713, Väse, Glumstorp - 1790, Väse	
g 24/8 1929	Hemmansägare	d 25/1 1869, Väse, Mosserud	Persdatter, Stina	Andersson, Per. Skräddare	21/2 1722, Väse - c1807, Väse, Mon N	
Östra Fågelvik	f 7/11 1834	g 31/10 1834, Väse	12 5/2 1763, Väse - 2/1 1847, Väse	Andersdatter, Maria	4/12 1721, Väse, Glumserud - c1788, Väse	
Blixt	Väse, Glumstorp	Olofsdatter, Stina	Andersson, Olof	Olofsson, Anders	15/9 1744, Väse, Mosserud - 1792, Väse	
Anna	d 18/5 1890	f 23/5 1802, Väse, Mosserud	16/11 1770, Väse - 5/12 1830, Väse	Andersdatter, Ingrid	12/3 1748, Väse, Kleven - 14/6 1817, Väse	
f 24/7 1908, ÖF, Flatvik	Väse, Mosserud	d 16/4 1879, Väse, Mosserud	Hansdatter, Annika	Jansson, Hans. Hemmansägare	2/6 1728, Väse - 1791, Väse	
Nr 3. mor	g 21/10 1871	6	13 29/3 1764, Väse - 3/2 1827, Väse	Larsdatter, Kerstin	10/7 1736, Väse, Lövhöjden - 1808, Väse	
Jonsson	Andersdatter	Svensson, Anders	Andersson, Sven	Svensson, Anders	25/9 1759, Väse, Mosserud - 1/12 1815, Väse	
Selma	Maria Stina	f 17/11 1817, Väse, Mosserud	19/5 1786, Väse - 1/8 1822, Väse	Jönsdatter, Annika	24/9 1763, Nyed, Borsrud - 8/2 1831, Väse	
f 6/3 1877	f 31/5 1844	d 31/1 1847, Väse, Tågås	Jonnsdatter, Maria	Nilsson, Jonas	Se nr 24	
Väse, Mosserud	Väse, Tågås	g 26/12 1843, Väse	14 28/6 1795, Väse - 30/5 1886, Väse	Persdatter, Stina	Se nr 25	
d 22/8 1963	d 20/2 1921	Jonsdatter, Katarina	Jonsson, Jonas	Eriksson, Jonas. Hemmansägare	22/8 1751, Väse - 10/9 1832, Väse	
Karlstad dktfs, Hagaborg	Väse, Tågås	f 25/10 1817, Väse, Tågås	22/8 1780, Väse, Tågås - 4/4 1861, Väse	Eriksdatter, Kerstin	8/12 1742, Väse, Lövhöjden - 27/12 1821, Väse	
1/1 2014	Väse, Tågås	d 14/6 1903, Väse, Tågås	Petersdatter, Katarina	Andersson, Petter	18/9 1751, Väse, Tågås - c1799, Väse, Tågås	
		7	15 28/7 1791, Väse, Tågås - 1/10 1831, Väse	Nilssdatter, Katarina	4/7 1759, Väse, Snaversrud - 3/11 1840, Väse	

Ur andra medlemsblad

Värmlänningar

Gräns-Posten nr 80 (Släktforskare i Dalsland, Bohuslän och Östfold)

Domaresläkten, grenen från Sillerud och Laxarby.

Runar 2013:2 (Östfold Historielag)

Å granske reisande slekter av *Arnvid Lillehammer*: bl a Amanda Juliana Karlsdotter från Fryksände samt Karl M Karlsson och Ulrika Karlsdotter från Råda (1800-tal)

Släkthistoriskt Forum 2014:1 (Sveriges Släktforskarförbund)

Thure Emanuel Sandgren – en tidig globetrotter av *Ted Rosvall*: Sandgren gifte sig 1859 med Constance Benedikte Hagelberg från Karlstad. *Carl-Johan Ivarsson* recenserar boken "Lön från Skogane" av Mats Johansson som handlar om soldaterna för Lönskog i Långserud.

Släkt och Hävd 2014:1 (Genealogiska Föreningen)

Släkten Thingvall från Karlstad: recension av boken "Krönika över släkten Thingvall med vissa sidogrenar – 1600 – 2000-talet" av Lars Lindblad, Eila och Björn Fredriksson och Kjell Thingvall.

Västanbladet 2014:2 (Göteborgs-Regionens Släktforskare)

Dråpet vid Store Mosse av *Åke Möller*: drängen Erik Nilsson från Skrotlingared i Sunne mördad 1817.

Övriga

Ale Släktforum 2014:1 (Ale Släktforskare)

Kvinnan i lönskaläget

AnRopet 2014:1 (StorStockholms Genealogiska Förening)

Dödsstraff eller livstids straffarbete för tjuvskytte.

Arosiana 2014:1 (Västerås Släktforsarklubb)

Lantmäteriet av *Ingemar Widestig*.

KGF-Nytt nr 124 (Kronobergs Genealogiska Förening)

Släktforskning i Tyskland av *Anna-Karin Schander*.

Släkthistoriskt Forum 2014:1 (Sveriges Släktforskarförbund)

Temanummer om emigration.

Släkt och Hävd 2014:1 (Genealogiska Föreningen)

Tjänsteplikten – arbetstvånget – i gångna tider av *Karin Hagelroth Renman*. Om bouppteckningar av *Barbro Nordlöf*.

Södertälje-Probanden nr 188 (Södertälje Släktforskarförening)

Så här forskar du om sjöfolk av *Anna-Britta Magnusson*.

Västanbladet 2014:2 (Göteborgs-Regionens Släktforskare)

Släktforskning kring nu levande personer i Sverige av *Magnus Bäckmark*.

Nr 186

Skickar här in en antavla på Anna-Greta Nordgren, g. Sandberg.

I generation IV är det Maria Ersdotter från Blomskog som jag verkligen har jagat. Har kollat i födelseboken och hela husförhörslängden det år hon föddes, men inte hittat något som passar. Jag har lyckats spåra henne till Emneskog i Långserud AI:9 sidan 209, där hon står som inflyttad från Sillerud 1819. I Silleruds utflyttningslängd finns hon med, men i hfl har jag inte lyckats finna henne.

En annan tveksamhet är Dorotea Lundblad. I födelseboken står fader okänd, men hon får efternamnet efter den man som hennes mor gifte sig med och som blir far till hennes syskon. Jag har inte kunnat hitta om Doroteas mamma och hennes senare make bodde i närheten av varandra när Dorotea föds 1817 i Östad.

Maria Klässbo
Tingvallagatan 15
661 40 Säffle
maria.klassbo@telia.com

Två nya tidskrifter

I förra numret informerade vi om att det skulle ges ut två nya släktforskartidningar. Båda på kommersiell grund. Elisabeth Thorsell har läst igenom de första numren och presenterar sina intryck i sin egen nättidning "Vi Släktforskare".

Elisabeths ger en mycket balanserad genomlysning av innehållet i de första numren. Jag tar mig friheten att utifrån hennes recension ge en koncis betygssättning av de två alstren.

Släkthistoria, ges ut av Populär Historia, LRF media
Omdöme: Med beröm godkänd.

Svenska öden och äventyr, ges ut av Egmont Tidskrifter
Omdöme: Med tvekan godkänd.

Åke Hörnqvist

Antavla nr 186	Upprättad för Anna-Greta Sandberg, f. Nordgren 22/9 1914 i Säffle köping (S)			Orter i (S) län om inte annat anges	
Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V	
Nr 2-3 (1)	Nr 4-7	Nr 8-15	Nr 16-31	Nr 32-63	Lrud = Långserud Es = Edleskog(P)
Nr 2, far	Olofsson	Svensson, Olof	Nilsson, Sven	Svensson, Nils	28/10 1736, Tveta, Sjöbyn - 29/4 1815, Tveta
Nordgren	Olof Petter	f 14/1 1799, Tveta, Sjöbyn	11/3 1769, Tveta - 22/4 1803, Svanskog	Olofsdotter, Cecilia	1735, Tveta, Grorud - 1/4 1801, Tveta
August Olsson	Torpare, arrendator	d 13/12 1867, By, Skane S, Ångt.	Olofsdotter, Karin	Nilsson, Olof	20/12 1706, Tveta, Skärsmyr - 24/12 1772, Tveta
Skomakaremästare	f 11/2 1833	g 30/12 1828, By	8 2/4 1769, Tveta - 26/9 1842, Tveta	Andersdotter, Marit	23/8 1740, Tveta - 6/2 1814, Tveta, Skärsmyr
f 3/1 1875	By, Skane S, Ångtorpet	Eriksdotter, Maria (Maja)			
Botillsäter, Herrestad La	d 11/1 1918	f 2/12 1799, Blomskog			
23/8 1962	By, Återslöp, ST	d 19/2 1886, By, Hargene			
Säffle, Näsavägen 1	g 6/1 1858, Bro	4	9		
g 21/2 1913	Bengtsdotter	Andersson, Bengt	Bengtsson, Anders	Eriksson, Bengt	27/5 1740, Millesvik, Torstad - 17/9 1799, Ed
Säffle	Britta Kajsa	f 9/12 1799, Ed, Ånäs	23/6 1775, Ed, Fjäll - 29/11 1829, Bro	Andersdotter, Margareta	f 21/8 1749, Ed, Fjäll - 5/5 1810, Bro
Nr 1, ansökare		d 24/1 1868, Bro, Nästerud, Nytorp	Andersdotter, Britta	Larsson, Anders	f 1742, Kila
Nordgren	f 8/3 1833	g 26/12 1826, Ed	10 20/7 1769, Kila - 21/5 1836, Bro	Eriksdotter, Karin	1744, Gillberga - c1790, Ed, Starckerud
Anna-Greta	Bro, Bynsberg	Olofsdotter, Märta	Bryngelsson, Olof	Jonsson, Bryngel	1723, Gillberga, Råda - 5/10 1795, Gillberga
Hemmafru	d 8/5 1916	f 28/4 1804, Borgvik, Mulltorp	4/12 1760, Gillberga - 18/12 1808, B.vik	Jonsdotter, Elin	21/2 1729, Gillberga - <1782, Gillberga
f 22/9 1914	By, Återslöp, ST	d 7/11 1886, Bro, Backa	Olofsdotter, Margareta	Olofsson, Olof	f 1727
Säffle, V:17:2	5	11 3/4 1764, Gillberga - 22/1 1810, Borgvik		Olofsdotter, Marit	f 25/7 1729, Gillberga, Magnebyn
d 14/11 1994	Bergqvist	Andersson, Petter	Olofsson, Anders	Eriksson, Olof	f 1738
Säffle, Näsavägen 1	Otto Pettersson	f 11/3 1798, Edleskog(P), Grobyn	3/10 1769, Es, Grobyn - 5/6 1810, Es	Hansdotter, Marit	f 1730
g 25/11 1939	Handlande	d 12/11 1882, Edleskog(P), Röstig	Persdotter, Ellika	Nilsson, Per	1729 - <1812, Svanskog, Byn
Säffle	f 3/8 1854	g 1/1 1830, Edleskog(P)	12 22/9 1766, Svanskog - 10/7 1854 S.skog	Langström, Stina Andersdotter	19/3 1733, Lrud - 14/11 1812, S.sk.
Sandberg	Edleskog(P), Röstigen	Andersdotter, Margareta	Jansson, Anders. Hemmansägare	Werre, Johan Eriksson. Gardessoldat	c1710 - 5/6 1782, S.skog
Alfred Gunnar	d 10/6 1925	f 1/8 1807, Svanskog, Byn	26/5 1762, Svanskog - 22/12 1852, S.sk.	Persdotter, Margareta	1720 - 10/5 1803, Svanskog, Fjällane
f 27/11 1909, Ed	Säffle, V:17:2	d 8/10 1883, Edleskog(P), Röstigen	Persdotter, Annika	Olofsson, Per	..6 1726, Svanskog, Bollsbyn - 29/9 1799, S.skog
Nr 3, mor	g 20/9 1883, Östad(P) 6	13	8/6 1768, Svanskog - 21/1 1844, S.skog	Persdotter, Kerstin	1728, Svanskog - 24/1 1787, Svanskog, Byn
Bergqvist	Johansdotter	Jonsson, Johannes. Torpare	Carlsson, Jonas. Bonde	Torstenesson, Carl	f 18/5 1723, Långared(P), Säckegärdet
Anna Elisabet	Hedvig	f 5/12 1811, Östad(P), Brobacka	20/7 1753, Lrud - 1/1 1832, Östad(P)	Jonsdotter, Karin	1727 - 2/11 1791, Långared(P), Säckegärdet
f 11/7 1885	f 10/6 1859	d 3/2 1883, Östad(P), Eriksberg	Persdotter, Anna	Eriksson, Per	1718 - 28/11 1790, Östad(P), Brobacka
Åmål(P)	Östad(P), Eriksberg	g 31/5 1840, Östad(P)	14 5/3 1766, Östad(P) - 7/11 1824, Östad	Börjesdotter, Karin	1727, Östad(P) - 28/11 1790, Östad(P)
d 15/3 1965	Lundblad, Dorothea	f 12/5 1817, Östad(P), Barnhuset	(Lundblad, Jonas). Moderns make	Lundblad, Daniel. Inspektör	
Säffle, Näsavägen 1	d 2/7 1887	d 7/7 1896, Östad(P), Eriksberg	Hypotetisk fader till Dorothea	Hasselroth, Britta Maria	
	Åmål sfs(P), Grund S	7	Hansdotter, Ingeborg	Jonsson, Hans	
2/2 2014		15 26/8 1784, Östad(P) - 14/2 1864, Östad	Andersdotter, Ingeborg	Andersdotter, Ingeborg	

Höstens program 2014

Arvika

Forskarjour på biblioteket den tredje tisdagen i varje månad, september till november mellan kl 15 00 och 19 00.

- Måndag 1 sept. kl 17 00 OBS! Träffen är vid Såguddens vagnhall
Arne Axelsson berättar om vagnarnas historia och gånga tiders färd sätt
- Måndag 6 okt. kl 17 00 Bröderna Erikssons möbelverkstad
Hasse Andersson berättar om verkstaden och släktens historia
- Måndag 3 nov. kl 17 00 Program inte klart. Meddelas i nästa nummer och vår hemsida
- Måndag 2 dec kl 17 00 En kvart var. Två eller tre ur gruppen berättar

Filipstad

Forskarjour på biblioteket den andra onsdagen och den sista lördagen i varje månad med start den 10 september. På onsdagarna är jourtiden 16 00 – 18 00 och på lördagarna 11 00 – 13 00.

Torsdag 16 okt. kl 14 00 Då pratar vi om bouppteckningar, Folkets Hus, sal 322

Resten av höstens program meddelas i nästa nummer

Grums

Tisdag 16 sept. kl 18 30 Segmons utveckling genom åren, Per-Arne Opperud och Kent Nilsson

Resten av höstens program meddelas i nästa nummer

Föreläsningssal Grums bibliotek, 2:a våningen

Karlstad

Alla aktiviteter sker på Arkivcentrum, Almqvistsalen, vån. 7.

Forskarjour på Arkivcentrum varje torsdag kl 16 00 – 19 00 under perioden 18/9 – 11/12.

- Torsdag 18 sept. kl 18 30 Vi lär oss mer om programmet SVAR, Karin Wiik
- Måndag 6 okt. kl 14 00 Berättelsen om ett fotografi, Anders Borgström
- Torsdag 23 okt. kl 18 30 Vi lär oss mer om ArkivDigital, Anita Dagsmarsdotter
- Måndag 10 nov. kl 14 00 Program meddelas senare
- Torsdag 27 nov. kl 18 30 Vi lär oss mer om Ancestry, Stefan Svensson
- Måndag 8 dec. kl 14 00 Frågor om släktforskning

Kristinehamn

Forskarjour på biblioteket den andra tisdagen i varje månad kl 14 00 – 17 00, perioden aug.- dec.

- Tisdag 23 sept. kl 19 00 Program meddelas senare
- Tisdag 28 okt. kl 19 00 Program meddelas senare
- Tisdag 25 nov. kl 19 00 Program meddelas senare
- Tisdag 16 dec. kl 19 00 Program meddelas senare

Platsen för föreläsningarna är hörsalen på biblioteket

Säffle

- Måndag 25 aug. kl 19 00 Upptaktsmöte med programdiskussion, Säffle Hembygdsgrupp
- Måndag 29 sept. kl 19 00 Program meddelas senare
- Måndag 27 okt. kl 19 00 Program meddelas senare
- Måndag 24 nov. kl 19 00 Program meddelas senare

Om inte annat meddelas, träffas vi på biblioteket.